

முன்னுரை

ஈஷாவாஸ்ய உபநிஷதானது சுக்ல யஜுள் வேதத்தின் ஒரு பாகமான உபநிஷத் ஆகும். இதன் முதல் சொல் ஈஷாவாஸ்யம் என்று துவங்குவதால் இந்த உபநிஷத் அந்த பெயரை அடைகிறது. இது பொதுவாக கர்மத்திலேயே உபயோகிக்கப்படவேண்டியது என்று பூர்வமீமாசகர்களின் விசாரம், அதற்க்கு எந்த ஆதாரம் இல்லாமல் இருந்தாலும், அதாவது, இது இந்த கர்மத்தில் பிரயோகிக்கப்படவேண்டும் என்று எந்த வாக்கியமும் இல்லாதபோதிலும்.

வேதாந்தத்தினை முறையாக படிக்கும்போது ஸ்மிருதி பிரஸ்தானத்தினை படித்தபின்னர் ஷ்ருதி பிரஸ்தானத்தில் இதுவே முதலானதாக பரம்பரையில் படிப்பிக்கப்படுகின்றது. ஈஷ கேன கட பிரஷண் முண்டக மாண்டீக்ய என்பதான வரிசையில்.

இந்த உபநிஷத் சிரியதானாலும், **பூர் சங்கராச்சாரியரின்** பாஷ்யத்தினால் பெருமையடைந்து, மிகவும் தெளிவாக ஆத்மா ஞானத்தினை போதிக்கும் சாஸ்திரமாக விளங்குகின்றது. சிரியது என்றாலும், கர்மம், உபாசனை மற்றும் ஞானத்தினை முழுமையாக விசாரிக்கும் சாஸ்திரமாக இருக்கின்றது.

இங்கு பாஷ்யத்தின் தாத்பர்யத்தினையோ அல்லது அதன் விளக்கத்தினையோ தராமல் அதனை அப்படியே தமிழாக்கியிருக்கின்றோம். கூடியவரையில் அப்படியே சொற்பொருளை தந்துள்ளோம். காரணம், பொதுவாக தமிழில் பாஷ்யத்தினை படிப்பவர்கள் சமஸ்கிருத சொற்க்களின் பொருளை அங்கங்கு தமிழில் எழுதிக்கொள்வதை கண்டதாலும், பாஷ்யத்தின் தமிழாக்கம் என்று அவ்வவர் புத்தியில் உள்ள விஷயத்தினையே பொதுவாக கூறுவதாலும், தமிழில் நேரடியாக பாஷ்யம் என்ன சொல்கிறது என்று ஆசையுள்ளவர்களுக்காகவும்.

இந்த கிரந்தம் வெளிவர உதவிய எல்லோருக்கும் இறைவனின் பரிபூர்ண ஆசிகள் உண்டாகட்டும். ஆஸ்திக அன்பர்கள் இதனை முறையாக படிக்க முயர்ச்சிக்கவேண்டும் என்று வேண்டுகின்றோம்.

ரிஷிகேஷ்

ஆசிரியர்

விஜயதஸமி 21-10-2007

‘திராவிடாசாரியார்’ என்று அறியப்படும் **ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணன் ஸ்வாமிஜி** அவர்கள் 1972 ம் ஆண்டு தமிழ்நாட்டில் திண்டுக்கலில் அவதரித்தார். ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி வளர்ந்தது, படித்தது கணிப்பொறி நிறுவனத்தினை நடத்தியதும் சென்னையில் என்று இருந்த நிலையில் ஆன்மீக நாட்டத்தால் 1997 ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் இமாலயத்திற்கு வந்தார். அதன்பின்னர் வேறு எங்கும் செல்லாது முழு மூச்சாக யோகீஷ்வரரான **ஸ்ரீ சாந்தி தர்மானந்த சரஸ்வதி** ஸ்வாமிகளிடம் சமஸ்கிருத வியாகரணம், சாங்கியம், யோகம், நியாயம், வைசேஷிகம், பூர்வ மீமாம்ஸை, காஷ்மீர சைவ சித்தாந்தம் மற்றும் வேதாந்தத்தின் பிருகத் பிரஸ்தான த்ரயத்தையும் (சித்சுகி , அத்வைதசித்தி, கண்டனகண்டகாத்யம்) , அன்னாரது சிஷ்யர் விரக்த சிரோமணி **ஸ்ரீ சர்வேஷானந்த சரஸ்வதி** ஸ்வாமிகளிடம் பிரஸ்தான த்ரயத்தையும் (பகவத் கீதை, உபநிஷத், பிரம்ம சூத்திரம்) கசடற கற்றார். ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி பல மொழிகளில் தேர்ச்சி பெற்றவரும் ஆவார். கற்று தருவதில் எந்த நாட்டமும் இல்லாத ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி குருவின் ஆணைக்கிணங்கி சாஸ்திரங்களை, தமிழ் நாட்டிலும் கூட முறையாக இல்லாத நிலையில், ரிஷிகேசத்தில் கிரமமாக தமிழில் போதிக்கின்றார். அதுமட்டுமல்லாது , எளிய தமிழில் எல்லா சாஸ்திரத்திற்கும் உண்டான அடிப்படையான நூலினை தெளிவாக விளக்கியருளியிருக்கிறார். குருந்தட்டிலும் படிப்பிக்கும் முறையில் பதிவாக்கி வெளியிட்டுள்ளார்.

ஹ்ரீ ஸ்வாமிஜீ தமிழில் இயற்றிய நூல்கள் -

1. **வியாகரணம்** (இலக்கணம்) - ஹ்ரீ வரதராஜரின் லகுசித்தாந்த கௌமுதி லகுலஹரி விளக்கவுரையுடன்
2. **சாங்கியம்** - ஹ்ரீ ஈஷ்வர கிருஷ்ணரின் காரிகைகளும் கௌடபாத பாஷ்யமும். சாங்கிய லஹரி விளக்கவுரையுடன்
3. **யோகம்** - ஹ்ரீ பதஞ்சலி முனிவரின் சூத்திரங்களும் வியாச பாஷ்யமும் யோக லஹரி விளக்கவுரையுடன்
4. **தர்க்கம்** - ஹ்ரீ அன்னம்பட்டரின் தருக்க சங்கிரகமும் ஹ்ரீ சந்திரஜ சிங்கரின் பதகிருத்த்யமும். தர்க்க லஹரி விளக்கவுரையுடன்
5. **பூர்வமீமாம்ஸை** - ஹ்ரீ லௌகாக்ஷி பாஸ்கரரின் அர்த்த சங்கிரகம் அர்த்த லஹரி விளக்கவுரையுடன்
6. **சிவ பஞ்சாக்ஷரி பாஷ்யம்** - ஹ்ரீ சுரேஷ்வராச்சாரியாரின் பாஷ்யம்
7. **வேதாந்தம்**
 - ஹ்ரீ சுரேஷ்வராச்சாரியாரின் நைஷ்கர்மயசித்தி சித்தி லஹரி உரையுடன்
 - ஹ்ரீ கங்காதரேந்திர சரஸ்வதிகளின் சுவாராஜ்யசித்தி த்வீதீய சித்தி லஹரி உரையுடன்
 - ஹ்ரீ தர்மராஜ அத்வீந்திரரின் வேதாந்த பரிபாஷை வேதாந்த லஹரி விளக்கத்துடன்.
 - ஹ்ரீ சங்கராச்சாரியாரின் சாதனா பஞ்சகம் சாதனோபதேஷ லஹரி விளக்கத்துடன்.
 - ஹ்ரீ சங்கராச்சாரியாரின் சாந்தோகிய உபநிஷத் பாஷ்யம் முதல் அத்யாயம்

**Ishavasya Bhashya of Sankaracharya – Ishabhashyalahari
Dravidacharya Sri Ramakrishnan Swamiji.
பதிப்பு - 2007**

கிடைக்குமிடம்

ஷாஸ்திர நேத்திராலயா
நெ 1. ஆத்ம விஞ்ஞான பவன்
பாபா காளி கம்பளி
ராம் நகர்
பசுவோக் போஸ்ட்
ரிஷிகேஷ், இமயமலை

Shashtra Nethralaya
No 1. Atma Vigyana Bhavan
Baba Kali Kambli
Ram Nagar
Pasulok Post
Rishikesh, Himalayas
Web -www.ShastraNethralaya.org

ईशं श्री अरुणाचलं नत्वा ईशाभाष्यलहरीदम् ।

इशावास्योपनिशद्भाष्ये ईशानात् कृतं मया ॥

ஈஸ்வரன் அருணாவலனை வணங்கி ஈஷாவஸ்யபாஷ்யலஹரி என்ற இந்த நூலானது, ஈஷாவாஸ்ய உபநிஷத் (ஸ்ரீ சங்கராசாரியாரின்)பாஷ்யத்தின் மேல், ஈஷனாத், அவன் ஆனையால், என்னால் செயப்பட்டது.

ईशावास्योपनिषद्

ॐ पूर्णमदः पूर्णमिदं पूर्णात्पूर्णमुदच्यते ।
पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णमेवावशिष्यते ॥
ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

“ईशावास्यम्” इत्यादयो मन्त्राः कर्मस्वविनियुक्तास्तेषामकशेषस्याऽऽत्मनो याथात्म्यप्रकाशकत्वात् । याथात्म्यं चाऽऽत्मनः शुद्धत्व, अपापविद्धत्व, एकत्व, नित्यत्व, अशरीरत्व, सर्वगतत्वादि वक्ष्यमाणम् । तच्च कर्मणा विरुध्येतेति युक्त एवैषां कर्मस्वविनियोगः ।

"ஈஷா வாஸ்யம்" முதலிய மந்திரங்கள் கர்மத்தில் வினியோகம் (உபயோகம்) செய்யப்படுவதில்லை. அவை கர்மத்தின் பாகமாகாததான ஆத்மாவின் உண்மையினை பிரகாசிப்பதால். உண்மையும் ஆத்மாவினுடையது - தூய்மைதன்மை உடையது, பாவம் முதலிய சம்பந்தமற்றது, ஒன்றானது (பிரிவற்றது), நித்தியத்தன்மை உடையது, உடலற்றது, எல்லா இடத்திலும் வியாபித்து இருப்பது முதலியவை கூறப்படப்போகிறது. அதுவும், கர்மத்தோடு வேறுபட்டதாகிறது என்று, சரியானதே ஆகிறது இவை கர்மத்தில் உபயோகிக்கப்படாதது.

न ह्येवंलक्षणमात्मनो याथात्म्यमुत्पाद्यं विकार्यमाप्यं संस्कार्यं कर्तृभोक्तरूपं वा येन कर्मशेषता स्यात् । सर्वासामुपनिषदामात्मयाथात्म्यनिरूपणेनैवोपक्षयात् । गीतानां मोक्षधर्माणां चैवम्परत्वात् । तस्मादात्मनोऽनेकत्वकर्तृत्वभोक्त्वत्वादि चाशुद्धत्वपापविद्धत्वादि चोपादाय लोक्खुद्धिसिद्धं कर्माणि विहितानि ।

இயலாது, இப்படிப்பட்ட லக்ஷணமுடைய ஆத்மாவின் உண்மை நிலை உற்பத்தி செய்யப்படுவது, மாற்றமாக அடையப்படுவது, சம்ஸ்காரத்தால் உண்டாக்கப்படுவது, செய்பவர் அனுபவிப்பவர் முதலியவை, ஆவதோ, எந்த காரணத்தால் அவை கர்மத்தின் பாகமாக ஆவது என்பது. எல்லா உபநிஷதும்

ஆத்மாவின் உண்மையினை நிரூபிப்பதினாலேயே முடிவடைவதால். கீதை முதலிய மோக்ஷ தர்மமும் இவ்வாறு ஆனதால். அதனால் அத்மா பல, செய்யும் தன்மை உடையது, அனுபவிப்பது முதலியதும் தூமையற்றது, பாவம் கூடியது முதலியதும் உலகத்திலுள்ளவரின் புத்தியில் நிச்சயமானதினை ஏற்று கர்மங்களானது கூறப்பட்டுள்ளது.

यो हि कर्मफलेनार्थी दृष्टेन ब्रह्मवर्चसादिनाऽदृष्टेन स्वर्गादिना च द्विजातिरहं न
काणकुसुत्वाद्यनधिकारप्रयोजकधर्मवान् इत्यात्मानं मन्यते सोऽधिक्रियते कर्मस्विति
ह्यधिकारविदो वदन्ति ।

எவர் ஒருவர் கர்ம பலனில் விறுப்பமுள்ளவரோ பார்க்கப்படுவதான பிரம்மச்சர்யம் முதலியதாலும் பார்க்கப்படாததான ஸ்வர்கம் முதலியதாலும், நான் இரு பிறப்பாலன், செவிடு, நொண்டி முதலிய தகுதியினை, நிராகரிக்க தூண்டுவதான, தர்மம் உடையவனல்ல என்று தன்னை ஏற்கின்றானோ, அவன் தகுதியுடையவனாகிறான் கர்மங்களில் என்றே அதிகாரத்தை (தகுதியை) அறிந்தவர்கள் கூறுகின்றனர்.

तस्मादेते मन्त्रा आत्मनो याथात्म्यप्रकाशनेनाऽऽत्मविषयं स्वाभाविकमज्ञानं निवर्तयन्तः
शोकमोहादिसंसारधर्मविच्छित्ति साधनमात्मैत्त्वादिविज्ञानं उत्पादयन्ति

इत्येवमुक्ताधिकार्यभिधेयसम्बन्धप्रयोजनान्मन्त्रान् सङ्क्षेपतो व्याख्यास्यामः ।

அதனால் இந்த மந்திரங்கள் ஆத்மாவின் உண்மையினை பிரகாசிப்பதால் ஆத்மா விஷயமான தன்னுடைய இயல்பான அஞ்ஞானத்தினை (அறியாமையை) நீக்குகின்றதாக சோகம், மயக்கம் (மோகம்) முதலிய சம்சார தர்மத்தை அறுப்பதான சாதனமான (வழியான) ஆத்மாவின் பிரிவற்றத்தன்மை முதலிய அறிவினை உண்டு செய்கின்றது என்று இவ்வாறு அதிகாரி, விஷயம், சம்பந்தம் மற்றும் பிரயோஜனத்தை கூறி மந்திரங்களினை சுருக்கமாக விளக்குகின்றோம்.

ॐ ईशावास्यमिदं सर्वं यत्किञ्च जगत्यां जगत् ।
तेन त्यक्तेन भुञ्जीथा मा गृधः कस्य स्विद्धनम् ॥ १॥

ईशा ईष्टे इति ईट्, तेन ईशा। ईशिता परमेश्वरः परमात्मा सर्वस्य। स हि सर्वमीष्टे सर्वजन्तूनामात्मा सन् प्रत्यगात्मतया। तेन स्वेन रूपेणात्मना ईशा वास्यम् आच्छादनीयम्।

ஈஷா (ஈஷ்வரன்) ஈஷ்ட (ஆளுபவர்) என்ற (பொருளில்) ஈட் அதனிலிருந்து ஈஷா (மூன்றாம் வேற்றுமை) ஆளுபவர், பரமேஷ்வரர், பரமாத்மா எல்லோருடையவும். அவரே எல்லாம் ஆளுபவர் எல்லா உயிரினங்களுக்கும் ஆத்மாவாக இருந்து தன்னுடைய ஆத்மாவாக, அதனை தன்னுடைய ஸ்வரூபமாக, ஆத்மாவாக, ஈஷ்வரனால் **வாஸ்யம்** (மூடப்படத்தகுதியுள்ளது) போர்த்தப்படவேண்டியது.

किम्? इदं सर्वं यत्किं च यत्किंचित् जगत्यां पृथिव्यां जगत् तत्सर्वम्। स्वेनात्मना ईशेन प्रत्यगात्मतया अहमेवेदं सर्वमिति परमार्थसत्यरूपेणानृतमिदं सर्वं चराचरमाच्छादनीयं परमात्मना।

எது, **இதம் ஸர்வம் யத்கிஞ்ச** (இது எல்லாம், எதுவெல்லாமிருக்கிறதோ) எனையெல்லாம் **ஐகத்யாம்** (பூமியில்) பிருதிவியில் **ஐகத்** (இருப்பது) அவை எல்லாம் தன்னுடைய ஆத்மாவினால் ஈஷ்வரனால் தன்னுடைய ஆத்மாவாக நானே இதுவெல்லாம் என்று பரம்பொருளான, உண்மையான அழியாதது இதுவெல்லாம், சம்சாரம் (அசைவது, அசையாதது), போர்த்தப்படவேண்டும் தன்னால் பரமாத்மாவினால்.

यथा चन्द्रनागर्वादेरुदकादिसंबन्धजक्लेदादिजमौपाधिकं दौर्गन्ध्यं तत्स्वरूपनिघर्षणोनाच्छाद्यते स्वेन पारमार्थिकेन गन्धेन, तद्देव हि स्वात्मन्यध्यस्तं स्वाभाविकं कर्तृत्वभोक्तृत्वादिलक्षणं जगदद्वैतरूपं पृथिव्याम्, जगत्यामित्युपलक्षणार्थत्वात्सर्वमेव नामरूपकर्माख्यं विकारजातं परमार्थसत्यात्मभावनया त्यक्तं स्यात्।

எவ்வாறு சந்தனம், அகர் முதலியவை நீர் முதலியவையின் சேர்க்கையால் ஆகும் ஈரத்தன்மையால் உண்டாகும் ஒளபாதிகமான (பொய்யான) தூர்வாசனை அதனை நன்றாக தேய்ப்பதால் போர்த்தப்படுகின்றது தன்னுடைய உண்மையான வாசனையால். அதுபோலவே நிச்சயம் தன்னுடைய ஆத்மாவில்

(தன்னில்) ஏற்றிப்பார்க்கப்பட்ட இயல்பான செய்பவர், அனுபவிப்பவர் முதலிய லக்ஷணமுடைய ஜகத் - த்வைத ரூபமானது , ஜகத்தில் - பிருத்திவியில், ஜகத்யாம் - ஜகத்தில் அன்று உபலக்ஷணமாக (சுட்டிக்காட்டுவதாக) கூறப்பட்டதால் எல்லாமான பெயர், உருவம், செயல் ஆகிய மாற்றமடைவதானது பரம்பொருளான உண்மையினால் ஆத்மாவின் பாவனையினால் விடப்பட்டதாக ஆகிறது.

एवमीश्वरात्मभावनया युक्तस्य पुत्राद्येषणात्रयसंन्यासे एवाधिकारः, न कर्मसु। तेन त्यक्तेन त्यागेनेत्यर्थः। न हि त्यक्तो मृतः पुत्रो भृत्यो वा आत्मसंबन्धिताभावादात्मानं पालयति। अतस्त्यागेनेत्ययमेवार्थः। भुञ्जीथाः पालयेथाः।

இவ்வாறு ஈஷ்வரனை ஆத்மாவாக பாவனை செய்யக்கூடியவர் மகன் முதலிய மூவிதமான பற்றினையும் சன்யாசம் செய்யவே தகுதியுடையவர் கர்மத்திற்க்கு அல்ல. **தேன த்யக்தேன** (அதனை விட்ட) விடுவதால் என்று பொருள். ஆனால், விட்டுவிட்ட அல்லது இறந்த மகனோ அல்லது சேவகனோ தனக்கு சம்பந்தப்பட்டவராக இல்லாததால் தன்னை காப்பதில்லை அதனால் விடுவதால் என்று இதுவே வேதத்தின் பொருள். **புன்ஜீதா** (அனுபவி) காப்பாற்று.

एवं त्यक्तैषणस्त्वं मा गृधः गृधिम् आकाङ्क्षां मा कार्षीः धनविषयाम्। कस्य स्वित् कस्यचित् परस्य स्वस्य वा धनं मा काङ्क्षीरित्यर्थः। स्वित्दित्यनर्थको निपातः।

இவ்வாறு விடுப்பட்ட மூவிதப்பற்றுடைய நீ தாபப்படாதே, தாபம் - அதிர்ப்பார்ப்பு அடையாதே, சொத்து விஷயமானது. **கல்யஸல்வித்தனம்** (எவருடைய சொத்தும்) வேறொருவருடையதோ தன்னுடையதோவான சொத்தினை எதிர்ப்பார்க்காதே என்று பொருள். ஸ்வித் என்பது பொருளற்றச்சொல்.

अथवा, मा गृधः। कस्मात्? कस्य स्विद्धनम् इत्याक्षेपार्थः। न कस्यचिद्धनमस्ति, यद्गृध्येत। आत्मैवेदं सर्वमितीश्वरभावनया सर्वं त्यक्तम्। अत आत्मन एवेदं सर्वम्, आत्मैव च सर्वम्। अतो मिथ्याविषयां गृधिं मा कार्षीरित्यर्थः।।

இல்லாவிட்டால், எதிர்பார்ப்பு அடையாதே, எதனால், எவருடைய சொத்து என்று நிராகரிக்கும் பொருளில், எவருடைய சொத்தும் அல்ல, எது விரும்பப்படுகின்றதோ (எதிர்ப்பார்க்கப்படுவதோ) ஆத்மாவே இது எல்லாம் என்று ஈஷ்வர பாவனையால் எல்லாவற்றையும் விட்டதால் ஆத்மாவே இது எல்லாம், ஆத்மாவிலேயே எல்லாமும். அதனால் மித்யா விஷயமான எதிர்பார்ப்பை செய்யாதே என்று பொருள். ---- 1

एवमात्मविदः पुत्राद्येषणात्रयसंन्यासेनात्मज्ञाननिष्ठतया आत्मा रक्षितव्य इत्येष वेदार्थः। अथेतरस्य अनात्मज्ञतयात्मग्रहणाशक्तस्य इदमुपदिशति मन्त्रः --

இவ்வாறு ஆத்மாவினையுணர்ந்தவர் மகன் முதலிய மூவகை பற்றினையும் விடுவதனால் ஆத்மஞானத்தில் நிலைப்பட்டதால் ஆத்மாவனது காக்கப்படவேண்டும் என்பது இந்த வேதத்தின் பொருள். அடுத்து மற்றவர்கள் ஆத்மாவினை உணராதவர்களானதால் ஆத்மாவை அடைய இயலாதவர்களுக்கு இதனை உபதேசிக்கின்றது மந்திரம் -

कुर्वन्नेवह कर्माणि जिजीविषेच्छत् समाः।

एवं त्वयि नान्यथेतोऽस्ति न कर्म लिप्यते नरे॥ २॥

कुर्वन्नेव निवर्तयन्नेव इह कर्माणि अग्निहोत्रादीनि जिजीविषेत् जीवितुमिच्छेत् शतं शतसंख्याकाः समाः संवत्सरान्। तावद्धि पुरुषस्य परमार्युनिरूपितम्। तथा च प्राप्तानुवादेन यज्जिजीविषेच्छत् वर्षाणि तत्कुर्वन्नेव कर्माणीत्येतद्विधीयते।

கூர்வன்னேவ இஹ (செய்துகொண்டே இங்கு) கடைப்பிடித்துக்கொண்டே **கர்மாணி** (கர்மங்களை) அக்னிஹோத்திரம் முதலியவைகள் **ஜிஜீவிஷேத்** (வாழ ஆசைப்படு) வாழ்வதற்க்கு ஆசைப்படவேண்டும். **ஷதம்** (நூறு) நூறு எண்ணிக்கைக்க்கு **சமா** (சமமான) வருடங்கள். அதுவரையே புருஷனிற்்க்கு (மனிதனுக்கு) முழுமையான ஆயுள் என்று நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறு அடையப்பட்டதின் (நிரூபிக்கப்பட்ட) அனுவாதத்தினால் (மறுமொழிதலால்) எந்த வாழ ஆசைப்படுகின்றாயோ நூறு வருடங்கள் அது செய்துகொண்டே கர்மங்களை அன்று இந்த விதியானது செய்யப்படுகின்றது.

एवम् एवंप्रकारे त्वयि जिजीविषति नरे नरमात्राभिमानिनि इतः

एतस्मादग्निहोत्रादीनि कर्माणि कुर्वतो वर्तमानात्प्रकारात् अन्यथा प्रकारान्तरं नास्ति, येन प्रकारेणाशुभं कर्म न लिप्यते; कर्मणा न लिप्यस इत्यर्थः। अतः शास्त्रविहितानि कर्माण्यग्निहोत्रादीनि कुर्वन्नेव जिजीविषेत्॥

ஏவம் (இந்த வகையாக) இந்த முறையிலுள்ள **த்வயி** (உன்னில்) வாழ ஆசைப்படும் **நரே** (மனிதனில்) மனிதத்தன்மை உடையவன் என்ற பற்றுடையவரில் **இத** (இதனால்) இந்த அக்னிஹோத்திரம் முதலிய கர்மங்களை செய்பவராக கூறப்பட்ட இந்த வழியினை **அன்யதா** (தவிர) வேறு வழியானது **நாஸ்தி** (இல்லை) அந்த வழியினால் நன்மையற்றதான **கர்ம ந விப்பயதே** (கர்மமானது தீண்டுவதில்லை) கர்மத்தினால் தீண்டப்படுவதில்லை என்று பொருள். அதனால் சாஸ்திரத்தில் விதிக்கப்பட்டதான அக்னிஹோத்திரம் முதலிய கர்மங்களை செய்துக்கொண்டே வாழ ஆசைப்படவேண்டும்.

कथं पुनरिदमवगम्यते -- पूर्वेण मन्त्रेण संन्यासिनो ज्ञाननिष्ठोक्ता, द्वितीयेन तदशक्तस्य कर्मनिष्ठेति? उच्यते -- ज्ञानकर्मणोर्विरोधं पर्वतवदकम्यं यथोक्तं न स्मरसि किम्? इहाप्युक्तम् -- यो हि जिजीविषेत्स कर्माणि कुर्वन्नेव इति; ' ईशा वास्यमिदं सर्वम् ' ; ' तेन त्यक्तेन भुञ्जीथाः मा गृधः कस्य सिद्ध्यन्म् ' इति च । ' न जीविते मरणे वा गृधिं कुर्वीतारण्यमियात् इति पदं ततो न पुनरेयात् ' इति च संन्यासशासनात्। उभयोः फलभेदं च वक्ष्यति।

எவ்வாறு மீண்டும் இது தெரிகிறது, முன்னருள்ளதால் (மந்திரத்தால்) சன்யாசிகளுக்கு ஞானத்தில் நிலைப்பாடு கூறப்பட்டது இரண்டாவதால் அது இயலாதவருக்கு கர்மத்தில் நிலைப்பாடு என்று, கூறுகிறோம், ஞானம் மற்றும் கர்மத்தின் விரோதமானது மலையினைப்போல அசையாதது என்று கூறப்பட்டது ஞாபகமில்லையா என்ன. இங்கும் கூட கூறப்பட்டது 'யோ ஹி ஜிஜீவிஷேத் ஸ கர்ம குர்வன்' (எவர் வாழ ஆசைப்படுகின்றாரோ அவர் கர்மம் சைதுக்கொண்டே), 'ஈஷா வாஸ்யமிதம் சர்வம்' (ஈஷ்வரனால் சூழப்பட்டது இது எல்லாம்), 'தேன த்யக்தேன புஞ்ஜீதா' (அதனை விடுவதால் காப்பாற்றவும்), 'மா க்ருத கஸ்யஸ்வித்தனம்' (ஆசைப்படாதே எவருடைய சொத்தும்) என்றும். 'ந ஜீவிதே மரணே வா க்ருதிம் குர்வீதாரண்யமியாத், இதி ச பதம், ததோ ந புனரியாத்' (வாழ்விலோ சாவிலோ ஆசை வேண்டாம் காட்டிற்கு செல்லவும் என்கிறது வேதமும், அங்கிருந்து மீண்டும் வராதீர்)

என்று சன்யாசம் விதிக்கப்பட்டதால். இரண்டிற்கும் பலனில் வேற்றுமையையும் கூறும்.

‘ इमौ द्वावेव पन्थानावनुनिष्क्रान्ततरौ भवतः क्रियापथश्चैव पुरस्तात्संन्यासश्च ; तयोः संन्यास एवातिरेचयति -- ‘न्यास एवात्यरेचयत् ‘ इति तैत्तिरीयके ।

இந்த இரண்டே வழிகள் வழிவழியாக கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது, செயல் (கர்மம்) என்கிற வழி முதலிலும், சன்யாசம் என்பது அடுத்தும். நிவிருத்தி வழியினால் மூவகை ஆசைகளும் தியாகம் செய்யப்படுகிறது. அவையிரண்டில் சன்யாச வழியே மிகவும் மேன்மையானது. 'ந்யாஸ ஏவ அத்யரேசயத்' (சன்யாசத்தினாலேயே மேன்மையினை அடைவார்) என்று தைத்தையகமும்.

‘द्वविमावथ पन्थानौ यत्र वेदाः प्रतिष्ठिताः। प्रवृत्तिलक्षणो धर्मो निवृत्तिश्च विभाषितः ‘ इत्यादि पुत्राय विचार्य निश्चितमुक्तं व्यासेन वेदाचार्येण भगवता। विभागं चानयोः प्रदर्शयिष्यामः॥

'த்வாவிமாவத பந்தானௌ யத்ர வேதா ப்ரதிஷ்டிதா ப்ரவ்ருத்திலக்ஷணோ தர்மோ நிவ்ருதில்ச விபாவித' (இரண்டு வாழிகளான இவையே எதனில் வேதமானது நிலப்பட்டுள்ளது, பிரவிருத்தி லக்ஷணமான தர்ம வழியும் நிவிருத்தி லக்ஷணமான நன்றாக பாவிக்கப்பட்டதும்) என்பது முதலியவை மகனுக்கு விசாரம் செய்து தீர்மானமாக கூறப்பட்டது வியாசரினால் வேதாச்சாரியனால் பகவானால் (வேதாச்சாரியனான பகவான் வியாசரால்). இவையிரண்டின் பிரிவினையும் காண்பிப்போம். --- 2

अथेदानीमविद्वन्निन्दार्थोऽयं मन्त्र आरभ्यते --

அடுத்து இப்போது அவித்வானை (அஞ்ஞானி) நிந்திப்பதற்க்காக இந்த மந்திரம் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றது -

असुर्या नाम ते लोका अन्धेन तमसाऽऽवृताः।
ताँस्ते प्रेत्याभिगच्छन्ति ये के चात्महनो जनाः॥ ३॥

असुर्याः परमात्मभावमद्वयमपेक्ष्य देवादयोऽप्यसुराः। तेषां च स्वभूता लोका असुर्याः नाम। नामशब्दोऽनर्थको निपातः।

அசுர்யா (அசுரர்கள்) மெய்ப்பொருள் நிலையான பிரிவற்ற (இரண்டற்ற) நிலையினை சார்ந்து (அபேக்ஷித்து) தேவர்கள் முதலியவர்களும் கூட அசுரர்களே அவர்களுடைய சொத்து, சொந்தமான உலகமானது அசுர்யா **நாம** (என்பது) நாம என்கிற சொல் பொருளற்றதாகும்.

ते लोकाः कर्मफलानि लोक्यन्ते दृश्यन्ते भुज्यन्त इति जन्मानि। अन्धेन अदर्शनात्मकेनाज्ञानेन तमसा आवृताः आच्छादिताः। तान् स्थावरान्तान्, प्रेत्य त्यक्त्वेमं देहम् अभिगच्छन्ति यथाकर्म यथाश्रुतम्।

தே வோகா (அந்த உலகம்) கர்மபலன்கள் நோக்கப்படுகிறது, பார்க்கப்படுகிறது, அனுபவிக்கப்படுகிறது என்று பிறப்புகள். **அந்தேன** (குருடரால்) பார்க்க இயலாததாகிய அஞ்ஞானத்தால் **தமலாவ்ருதா** (இருளால் சூழப்பட்ட) மூடப்பட்ட **தான்** (அவை) செடிகொடிகள் வரையில் **ப்ரேத்ய** (இறந்தப்பின்) விட்டுவிட்டு இந்த உடலை **அபிகச்சந்தி** (அடைகின்றனர்) கர்மம்தின்படியும் கேட்டலின்படியும் (ஞானத்தின்படியும்).

ये के च आत्महनः आत्मानं घनन्तीत्यात्महनः। के? ते जनाः येऽविद्वांसः। कथं ते आत्मानं नित्यं हिंसन्ति? अविद्यादोषेण विद्यमानस्यात्मनस्तिरस्करणात्। विद्यमानस्यात्मनो यत्कार्यं फलमजरामरत्वादिसंवेदनादिलक्षणम्, तत् हतस्येव तिरोभूतं भवतीति प्राकृता अविद्वांसो जना आत्महन इत्युच्यन्ते। तेन ह्यात्महननदोषेण संसरन्ति ते॥

ஆத்மாவினை அழிப்பவர்கள் என்று **ஆத்மஹனா** (ஆத்மாவினை கொல்பவர்கள்) **கே தே ஜனா** (யார் அந்த மக்கள், எவர்) அஞ்ஞானிகளே. எவ்வாறு அவர்கள் ஆத்மாவினை நித்தியமானதினை அழிக்கின்றனர். அவித்தை தோஷத்தினால் இருப்பதாக உள்ள ஆத்மாவினை சட்டை செய்யாததால், இருப்பதான (இருத்தலான) ஆத்மாவின் எந்த காரியமோ பலனோ மூப்பற்ற, மரணமற்ற முதலிய அனுபவரூபமான (ஞானமான) அதனை அழித்ததுப்போல மூடப்பட்டது ஆகிறது என்று இங்கே கூறப்படும் அஞ்ஞானிகளான மக்கள் ஆத்மாவை அழித்தவர்கள் என்று

கூறப்படுகிறார்கள். அதனாலேயே, ஆத்மாவை அழித்த தோஷத்தாலேயே சம்சாரத்தினை அடைகின்றனர் அவர்கள். --- 3

यस्यात्मनो हननादविद्वांसः संसरन्ति, तद्विपर्ययेण विद्वांसो मुच्यन्तेऽनात्महनः, तत्कीदृशमात्मतत्त्वमित्युच्यते -

எந்த ஆத்மாவானது அழிக்கப்பட்டதால் அஞ்ஞானிகள் சம்சாரத்தை அடைகின்றனரோ, அதற்க்கு எதிரானதாக ஞானிகளான மக்கள் மோக்ஷமடைகிறார்கள் (விடுதலையடைகிறார்கள்) அவர்கள் ஆத்மாவை அழித்தவர்களல்ல, அது என்ன வகையான ஆத்மதத்துவம் என்று கூறப்படுகிறது -

अनेजदेकं मनसो जवीयो नैनद्देवा आप्नुवन्पूर्वमर्षत्।
तद्धावतोऽन्यानत्येति तिष्ठत्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति॥ ४॥

अनेजत् न एजत्। ' एजृ कम्पने ', कम्पनं चलनं स्वावस्थाप्रच्युतिः, तद्वर्जितम्, सर्वदा एकरूपमित्यर्थः। तच्च एकं सर्वभूतेषु। मनसः संकल्पादिलक्षणात् जवीयो जववत्तरम्।

அனேஜத் (நகராதது) இல்லை நகருவது, எஜ்ரு கம்பனே (எஜ்ரு நடுக்கத்தில், நகருவதில் என்ற வேர்ச்சொல்), நடுக்கம் நகருதல் தன்னுடைய நிலை தவருவது என்பது இல்லாதது, எப்பொழுதும் ஒன்றானது என்று பொருள். அதுவும், **ஏகம்** (ஒன்றானது) எல்லா ஜீவனிலும் **மனஸ** (மனதின்) சங்கல்பம் முதலியதானதின்னும் **ஜவியோ** (வேகமானது) மிகவும் வேகம் உடையது.

कथं विरुद्धमुच्यते -- ध्रुवं निश्चलमिदम्, मनसो जवीय इति च?

எவ்வாறு, விரோதமானது கூறப்படுகிறது, நிலயாக அசையாத இது மனதின்னும் வேகமானது என்றும்.

नैष दोषः, निरुपाध्युपाधिमत्त्वेनोपपत्तेः। तत्र निरुपाधिकेन स्वेन रूपेणोच्यते -- अनेजदेकम् इति। मनसः अन्तःकरणस्य संकल्पविकल्पलक्षणस्योपाधेरनुवर्तनात्। इह देहस्थस्य मनसो ब्रह्मलोकादिदूरस्थसंकल्पनं क्षणमात्राद्भवतीत्यतो मनसो

जविष्टत्वं लोकप्रसिद्धम्। तस्मिन्मनसि ब्रह्मलोकादीन् द्रुतं गच्छति सति,
प्रथमप्राप्त इवात्मचैतन्याभासो गृह्यते। अतः मनसो जवीयः इत्याह।

இது தோஷமில்லை. வரையறையற்ற, வறையறையோடு கூடியது என்று இயலும். அதனில் வரையறையற்ற தன்னுடைய இயல்பான ரூபம் கூறப்பட்டது நகராதது, ஒன்று என்று. மனதான அந்தக்கரணமான சங்கல்பம் மற்றும் விகல்பம் (தீர்மானம் மற்றும் சந்தேகம்) ஆகியதான வரையறை தொடருவதால் இங்கு உடலிலுள்ளதான மனது பிரம்மலோகம் முதலிய தூரதேசம் செல்லுதல் சங்கல்பத்தினால் ஒரு க்ஷணத்திலேயே நடக்கும் என்று. அதனால் மனதின் வேகமானத்தன்மை உலகத்தில் பிரசித்தமே. அந்த மனதானது பிரம்மலோகம் முதலியவை வேகமாக (உடனே) அடையப்பட்டபோது முன்னர் அடையப்பட்டதுபோல ஆத்மசைத்தன்ய பிரகாசமானது அடையப்படுகிறது (அறியப்படுகிறது) அதனால் மனதினைக்காட்டிலும் வேகமானது என்று கூறியது.

नैनद्देवाः, द्योतनाद्देवाः चक्षुरादीनीन्द्रियाणि, एनत् प्रकृतमात्मतत्त्वं नाप्नुवन् न प्राप्तवन्तः। तेभ्यो मनो जवीयः। मनोव्यापारव्यवहितत्वादाभासमात्रमप्यात्मनो नैव देवानां विषयीभवति।

நைந்தேவா (இல்லை இதனை தேவர்கள்) பிரகாசிப்பதால் தேவர்கள், கண்கள் முதலிய இந்திரியங்கள், இதனை, இங்கு பேசப்படும் ஆத்மதத்துவத்தை **நாப்னுவன்** (அடையாமல்) பெறவில்லை. அதனை காடிலும் மனது வேகமானது மனதின் செயலான பிரிவு உள்ளதால் தோற்றமும்கூட, ஆத்மாவின், எப்பொழுதும் தேவர்களுக்கு விஷயமாவதில்லை.

यस्माज्जवनान्मनसोऽपि पूर्वमर्षत् पूर्वमेव गतम्, व्योमवद्व्यापित्वात्। सर्वव्यापि तदात्मतत्त्वं सर्वसंसारधर्मवर्जितं स्वेन निरुपाधिकेन स्वरूपेणाविक्रियमेव सत्, उपाधिकृताः सर्वाः संसारविक्रिया अनुभवतीवाविवेकिनां मूढानामनेकमिव च प्रतिदेहं प्रत्यवभासत इत्येतदाह।

ஏனென்றால், வேகமானதால் மனதினைக்காட்டிலும் **பூர்வமர்ஷத்** (முன்னர் சென்றது) முன்னரேயே சென்றடைந்தது, ஆகாயத்தைப்போல

வியாபித்திருப்பதால் எல்ல இடத்திலும் பரவியிருப்பது அந்த ஆத்மதத்துவம், எல்ல சம்சார தர்மமும் இல்லதது, தன்னுடைய வரையற்றதான சுவரூபத்தினால் செயலற்றதாகவே (மாற்றமற்றதாகவே) அனுபவிக்கின்றனர் என்று அஞ்ஞானிகளுக்கு மூடர்களுக்கு பலவானதுபோல ஒவ்வொரு உடலிலும் பிரகாசிக்கின்றதாக உள்ளது என்று இதனை கூறியது.

तत् धावतः द्रुतं गच्छतः अन्यान् आत्मविलक्षणान्मनोवागिन्द्रियप्रभृतीन् अत्येति अतीत्य गच्छतीव। इवार्थं स्वयमेव दर्शयति-तिष्ठदिति, स्वयमविक्रियमेव सदित्यर्थः।

தத்தாவதோ (அது குதிப்பதாக) வேகமாக செல்லுவதாக **அன்யான்** (வேறான) ஆத்மாவிலிருந்து வேறுப்பட்டதான மனது, வாக்கு இந்திரியம் முதலியவையினை **அத்யேதி** (கடக்கிறது) கடந்து செல்கின்றது போல. போல என்கிற பொருளினை தானேயே காண்பிக்கின்றது **திஷ்டத்** (இருப்பது) என்று சுயமாக தான் மாற்றமற்றதாக இருந்து என்று பொருள்.

तस्मिन् आत्मतत्त्वे सति नित्यचैतन्यस्वभावे, मातरिश्वा मातरि अन्तरिक्षे श्वयति गच्छतीति मातरिश्वा वायुः सर्वप्राणभृत्क्रियात्मकः, यदाश्रयाणि कार्यकरणजातानि यस्मिन्नोतानि प्रोतानि च, यत्सूत्रसंज्ञकं सर्वस्य जगतो विधारयितृ, स मातरिश्वा, अपः कर्माणि प्राणिनां चेष्टालक्षणानि अग्न्यादित्यपर्जन्यादीनां ज्वलनदहनप्रकाशाभिवर्षणादिलक्षणानि, दधाति विभजतीत्यर्थः, धारयतीति वा ।

தல்மின் (அதனில்) ஆத்மதத்துவத்தில் இருக்கையில் நித்தியமாக சைத்தன்ய இயல்புடையதில் **மாதரிஷ்வா** (மாதரிஷ்வன், வாயு பகவான்) மாதரியில் அந்தரிஷுத்தில் அலைகின்றது செல்கின்றது என்று மாதரிஷ்வன், வாயு எல்ல பிராணனையும் தாங்குவது செயலுடையது எதனை சார்ந்ததாக காரிய-காரணமான (உடல்-இந்திரியம்) எல்லாம் எதனில் பின்னிப்பினைந்ததும், எந்த சூத்திரம் தாங்குபவரோ அவர் மாதரிஷ்வா, **ஆப** (நீர்) கர்மங்கள் மேகம் முதலியவை ஜோளிப்பது எரிப்பது, பிரகாசிப்பது மற்றும் மழை முதலியதானதை **ததாதி** (தருகின்றது) பகிர்ந்தளிக்கின்றது என்று பொருள், தாங்குகின்றது என்றோ.

· भीषास्माद्धातः पवते · इत्यादिश्रुतिभ्यः। सर्वा हि कार्यकरणविक्रिया
नित्यचैतन्यात्मस्वरूपे सर्वास्पदभूते सत्येव भवन्तीत्यर्थः।।

‘பீஷாஸ்மாத் வாத பவதே’ (இதன் மேலுள்ள பயதினால் காற்று செல்கின்றது (வீசுகின்றது)) என்பது முதலிய ஷ்ருதிகள். எல்லாமே, காரிய மற்றும் காரண முதலியவற்றின் மாற்றமானது, நித்தியமான சைத்தன்ய சுவரூபத்தில் எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமானதில் இருப்பதாகவே உள்ளது என்று பொருள்.

--- 4

न मन्त्राणां जामितास्तीति पूर्वमन्त्रोक्तमप्यर्थं पुनराह --

மந்திரங்களுக்கு சோம்பலானது இல்லை என்று, போன மந்திரத்தில் கூறப்பட்டதான பொருளையே மீண்டும் கூறுகின்றது எ

तदेजति तन्नैजति तदूरे तद्वन्तिके।
तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः।। ५।।

तत् आत्मतत्त्वं यत्प्रकृतम् एजति चलति तदेव च नैजति स्वतो नैव चलति, स्वतः
अचलमेव सत् चलतीवेत्यर्थः। किंच, तदूरे वर्षकोटिशतैरप्यविदुषामप्राप्यत्वादूर
इव। तदु अन्तिके समीपे अत्यन्तमेव विदुषाम्, आत्मत्वात् न केवलं दूरे, अन्तिके
च। तत् अन्तः अभ्यन्तरे अस्य सर्वस्य, य आत्मा सर्वान्तरः इति श्रुतेः, अस्य
सर्वस्य जगतो नामरूपक्रियात्मकस्य। तत् उ सर्वस्य अस्य बाह्यतः;
व्यापित्वादाकाशवन्निरतिशयसूक्ष्मत्वादन्तः; प्रज्ञानघन एव इति शासनान्निरन्तरं
च।।

அந்த ஆத்மதத்துவம் , எது இங்கு பேசப்படுகிறதோ, **த்தேஜதி** (அது அசைகின்றது) நகருகின்றது **தத்** (அது) தானேயும் **நைஜதி** (அசைவதில்லை) தானே நிச்சயமாக செல்வதில்லை, தானே நகராததாக இருந்து நகருகின்றது என்பதே பொருள். அதுமட்டமல்ல, **தத்துரே** (அது தூரத்தில்) பல நூறு கோடி தூரத்தில் உள்ளதுபோல. **தத் உ அந்திகே** என்று சொற்ப்பிரிவு, **தத்வந்திகே** (அது நெருக்கத்தில்) சமீபத்தில் மிகவும் நெருங்கியதாகவே, வித்வாங்களின் (ஞானிகளின்) ஆத்மாவனதால் தூரத்தில் மட்டுமல்ல நெருக்கத்திலும் கூட

தந்தர (அது உள்ளில்) அகத்திலும் (உள்ளேயும்) **அஸ்ய ச்வஸ்ய** (இதன் எல்லாவற்றிற்கும் உள்ளேயிருப்பது) என்று ஷ்ருதியும். இந்த எல்லா உலகத்திற்கும் பெயர், உருவம் மற்றும் செயலானதானதிற்கு **தது** (அதுவே) கூட **ச்வஸ்ய அஸ்ய பாஹ்யதோ** (எல்லாவுமான இதற்க்கு வெளியிலும்) வியாபித்திருப்பதால் (பரந்து விரிந்து இருப்பதால்) ஆகாயத்தினைப்போல பயங்கரமாக சூக்கும்மானதால் உள்ளே. 'ப்ரஞ்ஞானகன ஏவ' (ப்ரஞ்ஞான (அறிவு) கனமே (மொத்த உருவமே)) என்றும் கூறியிருப்பதால் நிரந்தரமும். --- 5

யஸ்து சர்வாணி பூதான்யாत्मन्येवानुपश्यति ।
 सर्वभूतेषु चात्मानं ततो न विजुगुप्सते ॥ ६ ॥

யஸ்து பரிவ்ராட் முமுகு: சர்வாணி பூதானி அவ்யக்தாதினி ச்தாவரான்தானி ஆத்மந்யேவானுபஸ்யதி, ஆத்மவ்யதிரித்தானி ந பஸ்யதித்யர்த்:।

ய து (எவர் ஒருவர்) பரிவ்ராஜகரான (சன்யாசியான) முமுகு **ச்வானி பூதானி** (எல்லா ஜீவங்களையும்) அவ்வியக்தம் (தோற்றமடையாதது) முதலியதலிருந்து செடி கொடி வரை **ஆத்மந்யேவானுபஸ்யதி** (ஆத்மாவிலேயே பார்க்கின்றாரோ) ஆத்மாவினைத்தவிர வேறானதாக பார்ப்பதில்லை என்று பொருள்.

सर्वभूतेषु तेष्वेव च आत्मानं तेषामपि भूतानां स्वमात्मानमात्मत्वेन -- यथास्य देहस्य कार्यकरणसंघातस्यात्मा अहं सर्वप्रत्ययसाक्षिभूतश्चेतयिता केवलो निर्गुणोऽनेनैव स्वरूपेणाव्यक्तादीनां स्थावरान्तानामहमेवात्मेति सर्वभूतेषु चात्मानं निर्विशेषं यस्त्वनुपश्यति, सः ततः तस्मादेव दर्शनात् न विजुगुप्सते विजुगुप्सां घृणां न करोति ।

ச்வபூதேஷு ச (எல்லா ஜீவங்களிலும்) அவைகளிலேயே **சாத்மாநம்** (ஆத்மாவினையே, தன்னையே) அவையிலும் ஜீவங்களிலும் தன்னனுடைய

ஆத்மாவினை ஆத்மாவாகவே (தானாகவே) எவ்வாறு இவர் உடலின் காரிய காரண கூட்டதின் ஆத்மா நான் எல்லாம் என்னில் அவைகளுக்கும் சாக்ஷியான ஊகுவிப்பவன் (பிரகாசிப்பவன்) தனியானவன் (இரண்டற்றவன்) குணமற்றவன் என்பது மாதிரியான சுவரூபத்தினால் அவ்யக்தம் முதலியதிலிருந்து செடி கொடி வரையில் நானே ஆத்மா என்று எல்லா ஜீவனிலும் ஆத்மாவினை எந்த விசேஷமற்றதினை எவர் பார்கின்றாரோ அவர் **தத** (அதனால்) அப்படிப்பட்டதான நோக்கினாலேயே **ந விஜிகுப்சதே** (வெறுப்படைவதில்லை) வெறுப்பினை, காழ்ப்பினை அடையமாட்டார்.

प्राप्तस्यैवानुवादोऽयम्। सर्वा हि घृणा आत्मनोऽन्यद्दृष्टं पश्यतो भवति;
आत्मानमेवात्यन्तविशुद्धं निरन्तरं पश्यतो न घृणानिमित्तमर्थान्तरमस्तीति प्राप्तमेव
-- ततो न विजुगुप्सत इति॥

அடையப்பட்டதின் மறுமொழிதலே இது. எல்லா வகையான வெறுப்பு (காழ்ப்பு) தன்னிலிருந்து வேறான கேடு (தோஷம்) பார்ப்பவர்க்கே உண்டாகும். ஆத்மாவினையே மிகவும் தூய்மையானதினை எப்பொழுதும் பார்ப்பவருக்கு வெறுக்க காரணமான வேறு விஷயம் இல்லை என்று அடையப்பட்டதே (கூறப்பட்டதே). அதனால் வெறுப்பு அடையமாட்டார் என்று. --- 6

इममेवार्थमन्योऽपि मन्त्र आह --

இந்த பொருளையே மற்ற (அடுத்த) மத்திரமும் கூறுகின்றது -

यस्मिन्सर्वाणि भूतान्यात्मैवाभूद्विजानतः।

तत्र को मोहः कः शोकः एकत्वमनुपश्यतः॥७॥

यस्मिन्सर्वाणि भूतानि यस्मिन् काले यथोक्तात्मनि वा, तान्येव भूतानि सर्वाणि परमार्थात्मदर्शनात् आत्मैवाभूत् आत्मैव संवृत्तः परमार्थवस्तु विजानतः, तत्र तस्मिन्काले तत्रात्मनि वा, को मोहः कः शोकः। शोकश्च मोहश्च कामकर्मबीजमजानतो भवति, न त्वात्मैकत्वं विशुद्धं गगनोपमं पश्यतः।

யஸ்மின் (எந்த) காலத்திலோ (நேரத்திலோ) கூறப்பட்ட ஆத்மாவினிலோ, அதனையே **பூதானி சர்வானி** (ஜீவங்கள் எல்லாமும்) மெய்ப்பொருளான

ஆத்மாவினை காண்பதால் **ஆத்மவாபுத்** (ஆத்மாவாகவே ஆகிவிட்டார்) ஆத்மாவே சூழப்பட்ட மெய்ப்பொருளை **விஜ்ஞானத தத்ர** (அறிந்தவருக்கு அங்கு) அந்த நேரத்திலோ அந்த ஆத்மாவினிலோ **கோ மோஹ க ஷோக** (என்ன மயக்கம் என்ன துயரம்) துயரமும் மயக்கமும் ஆசை மற்றும் கர்மத்தின் மூலத்தினை அறியாதவருக்கு உண்டாகிறது. அப்படியல்ல, ஆத்மாவின் **ஏகத்வம்** (பிரிவற்ற நிலை, ஒன்றான) தூய்மையான ஆகாயத்தினை போன்று பார்ப்பவருக்கு.

को मोहः कः शोक इति शोकमोहयोरविद्याकार्ययोरक्षेपेणासंभवप्रकाशनात्
सकारणस्य संसारस्यात्यन्तमेवोच्छेदः प्रदर्शितो भवति ।।

என்ன மயக்கம் என்ன துயரம் என்று துயரம் மற்றும் மயக்கத்திற்க்கு, அவித்தையின் காரியமானதிற்க்கு நிராகரந்ததால் அதன் இயலாமையினை காண்பித்து காரணத்துடன் சம்சாரமானதின் நிரந்தரமான அழிவானது காண்பிக்கப்பட்டது ஆகின்றது. --- 7

योऽयमतीतैर्मन्त्रैरुक्त आत्मा, स रवेन रूपेण किलक्षण इत्याह अयं मन्त्रः --

எது இங்கு கடந்த மந்திரத்தில் கூறப்பட்ட ஆத்மாவோ அது தன்னுடைய சுவரூபத்தில் எப்படிப்பட்டது என்று கூறுகின்றது இந்த மந்திரம் ஏ

स पर्यगाच्छुक्रमकायमव्रणमस्नाविर् शुद्धमपापविद्धम् ।
कविर्मनीषी परिभूः स्वयंभूर्याथातथ्यतोऽर्थान्व्यदधाच्छाश्वतीभ्यः समाभ्यः ।। ८ ।।

सः यथोक्त आत्मा पर्यगात् परि समन्तात् अगात् गतवान्, आकाशवद्व्यापीत्यर्थः ।
शुक्रं शुभ्रं ज्योतिष्मत् दीप्तिमानित्यर्थः । अकायम् अशरीरं लिङ्गशरीरवर्जित
इत्यर्थः । अव्रणम् अक्षतम् । अस्नाविरम् स्नावाः सिरा यस्मिन्न विद्यन्त
इत्यस्नाविरम् । अव्रणमस्नाविरमित्येताभ्यां स्थूलशरीरप्रतिषेधः । शुद्धं
निर्मलमविद्यामलरहितमिति कारणशरीरप्रतिषेधः । अपापविद्धं
धर्माधर्मादिपापवर्जितम् ।

ஸ (அந்த) கூறப்பட்ட ஆத்மா **பர்யகாத்** (முழுமையாக இருப்பது) பரி - முழுமையாக அகாத் - சென்றது, ஆகயத்தை போன்று வியாபித்து இருப்பது என்று பொருள். **ஷக்ரம்** (தூய்மை) சுத்தமான ஜ்யோதியானது, பிரகாசிக்கின்றது என்று பொருள். **அகாயம்** (உடலற்ற) சரீரமற்ற, விங்க சரீரமற்ற என்று பொருள். **அவ்ரணம்** (சேதமற்ற) அழிவற்ற **அஸ்னாவிரம்** (ஸ்னாயுவற்ற) ஸ்னாயு, ஷிரா எதனில் இருப்பதில்லையோ என்று அஸ்னாவிரம். செதமற்ற, ஸ்னாயுவற்ற என்பது முதலியவைகளால் ஸ்தூல சரீரம் நிராகரிக்கப்படுகின்றது. **ஷத்தம்** (தூய்மையான) மலமற்ற (அழுக்கற்ற) அவித்தை மலமற்ற என்று காரண சரீரம் நிராகரிக்கப்படுகின்றது. **அபாபவித்தம்** (பாவம் கூடாதது) தர்மம் (புண்ணியம்) அதர்மம் (பாவம்) ஆகிய மலமற்றது.

शुक्रमित्यादीनि वचांसि पुंलिङ्गत्वेन परिणयानि, स पर्यगात् इत्युपक्रम्य कविर्मनीषी इत्यादिना पुंलिङ्गत्वेनोपसंहारात्।

‘ஷக்ரம்’ முதலிய சொற்களை ஆண் பாலாக மாற்றிக்கொள்ளவேண்டும். ஸ பர்யகாத் என்று துவங்கி ‘கவிர்மனீஷீ’ என்பதால் ஆண்பாலில் முடிக்கப்பட்டதால்.

कविः क्रान्तदर्शी सर्वदृक्, ' नान्योऽतोऽस्ति द्रष्टा ' इत्यादिश्रुतेः। मनीषी मनस ईषिता, सर्वज्ञ ईश्वर इत्यर्थः। परिभूः सर्वेषां परि उपरि भवतीति परिभूः। स्वयंभूः स्वयमेव भवतीति, येषामुपरि भवति यश्चोपरि भवति स सर्वः स्वयमेव भवतीति स्वयंभूः। स नित्यमुक्त ईश्वरः याथातथ्यतः सर्वज्ञत्वात् यथातथाभावो याथातथ्यं तस्मात् यथाभूतकर्मफलसाधनतः अर्थान् कर्तव्यपदार्थान् व्यदधात् विहितवान्, यथानुरूपं व्यभजदित्यर्थः। शाश्वतीभ्यः नित्याभ्यः समाभ्यः संवत्सराख्येभ्यः प्रजापतिभ्य इत्यर्थः॥

கவி (ஞானி) க்ராந்த (கடந்து) பார்வையுள்ளவர் எல்லாம் பார்ப்பவர். ‘நான்யதோ அஸ்தி த்ரஷ்டா’ (வேறில்லை இதனைத்தவிர பார்ப்பவர்) என்பது முதலிய ஷ்ருதிகள். **மனீஷி** (ஈஷ்வரன்) மனதினை கட்டப்படுத்துபவர், சர்வஞ்ஞர், ஈஷ்வரர் என்று பொருள். **பரிபூ** (முழுமையாக இருப்பது) எல்லாவற்றிற்கும் பரி - மேலே இருப்பது என்று பரிபூ. **ஸ்வயம்பூ** (தானே தோன்றுவது) தன்னாலேயே உண்டாவது.எதன் மேலே இருக்கிறதோ, எது

மேலே இருக்கிறதோ அது எல்லாம் தானே ஆகின்றது என்று ஸ்வயம்பூ. அந்த நித்தியமாக முக்தரான ஈஷ்வரன் **யாதாதத்யத** (உள்ளதினை உள்ளது போல) எல்லா அறிந்தவர் முதலிய, எவ்வாறு உள்ளதோ அவ்வாறு அறியும் தன்மை யாதாதத்யம், அதனால், எவ்வாறு, ஜீவங்களின் கர்மபலன் உள்ளதோ அதனை தருவது **அர்தான்** (விஷயங்கள்) செய்யவேண்டிய செயல்கல் **வ்யததாத்** (பிரித்து அளிக்கின்றார்) விதிக்கின்றார். எப்படியுள்ளதோ (தகுந்தார்ப்போல) பிரித்தளிக்கின்றார் என்று பொருள். **ஷாஷ்வதீய** (நிரந்தரமான) நித்தியமான **சமாப்ய** (சமானமாக) சம்வத்சரம் எனப்படும் பிரஜாபதிக்கு என்று பொருள். --- 8

अत्राद्येन मन्त्रेण सर्वैषणापरित्यागेन ज्ञाननिष्ठोक्ता प्रथमो वेदार्थः ' ईशावास्यमिदं सर्वम् ' ' मा गृधः कस्य स्विद्धनम् ' इति। अज्ञानां जिजीविषूणां ज्ञाननिष्ठासंभवे ' कुर्वन्नेवेह कर्माणि जिजीविषेत् ' इति कर्मनिष्ठोक्ता द्वितीयो वेदार्थः।

இங்கு முதல் மந்திரத்தினால் எல்லா பற்றினையும் விடுவதால் ஞானனிலையானது கூறப்பட்டது. முதல் வேத (வ்மந்திரதின்) பொருள் 'ஈஷா வஸ்யமிதம் சர்வம்... மா க்ருத கஸ்யஸ்வித்தனம்' என்று அஞ்ஞானிகளான வாழ்வதர்க்கு ஆசையுள்ளவர்களுக்கு ஞானனிஷ்டையானது இயலாதபோது 'குர்வனேவ இஹ கர்மாணி ஜிஜிவிஷேத்' என்று கர்மனிலைபாடானது இரண்டாவது வேத பொருள்.

अनयोश्च निष्ठयोर्विभागो मन्त्रद्वयप्रदर्शितयोर्बृहदारण्यकेऽपि दर्शितः -- ' सोऽकामयत् जाया मे स्यात् ' इत्यादिना अज्ञस्य कामिनः कर्माणीति। ' मन एवास्यात्मा वाग्जाया ' इत्यादिवचनात् अज्ञत्वं कामित्वं च कर्मनिष्ठस्य निश्चितमवगम्यते। तथा च तत्फलं सप्तान्नसर्गस्तेष्वात्मभावेनात्मस्वरूपावस्थानम्। இப்படிப்பட்டதான நிஷ்டையின் பிரிவானது மந்திரதால் காண்பிக்கப்பட்டது. பிருகதாரண்யகத்திலும் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது 'ஸோ அகாமயத ஜாயா மே ஸ்யாத்' (அது ஆசைப்பட்டது மனைவி எனக்கு உண்டாகட்டும்) என்பது முதலியவைகளால் ஆஞ்ஞானியான ஆசைவயப்பட்டவருக்கே கர்மங்கள் என்று. 'மன எவாஸ்யாத்மா வாக்ஜாயா' (மனதே இதற்க்கு ஆத்மா வாக்கு மனைவி) என்பது முதலிய வசனத்தால் (வாக்கியத்தால்) அஞ்ஞான நிலையும் ஆசைவயப்பட்டத்தன்மையும் கர்மத்தில் நிலைப்பட்டவருக்கு நிச்சயமாக அறியப்படுகிறது. அதுபோல அதன் பலன் சப்தான்ன சிருஷ்டி. அவையில் ஆத்மபாவனையினால் ஆத்ம சுவரூபத்தில் நிலைபடுதல்.

जायाद्येषणात्रयसंन्यासेन चात्मविदां कर्मनिष्ठाप्रातिकूल्येन आत्मस्वरूपनिष्ठैव दर्शिता -- ' किं प्रजया करिष्यामो येषां नोऽयमात्मायं लोकः ' इत्यादिना । ये तु ज्ञाननिष्ठाः संन्यासिनस्तेभ्यः ' असुर्या नाम ते ' इत्यादिना अविद्वन्निन्दाद्वारेणात्मनो याथात्म्यम् ' स पर्यगात् ' इत्येतदन्तैर्मन्त्रैरुपदिष्टम् । ते ह्यत्राधिकृता न कामिन इति । तथा च श्वेताश्वतराणां मन्त्रोपनिषदि -- ' अत्याश्रमिभ्यः परमं पवित्रं प्रोवाच सम्यगृषिसंघजुष्टम् ' इत्यादि विभज्योक्तम् ।

மனைவி முதலிய மூவாசைகளையும் விடுவதனால் ஆத்மாவை அறிந்தவர்களுக்கு கர்மத்தில் நிலைப்பாடு அனுகூலமற்றதால் ஆத்ம சுவரூபத்தில் நிலைப்பாடே காண்பிக்கப்பட்டது, 'கீம் ப்ரஜயா கரிஷ்யமோ எஷாம் நோ அயமாத்மாயம் லோக' (என்ன மக்களினால் (பிள்ளைகளால்) செய்வோம், எவருக்கு ஆத்மாவே அடையப்படவேண்டியதோ) என்பது முதலியவைகளால். எவர் ஒருவர் ஞானத்தில் நிலைப்பட்ட சன்யாசிகளோ அவர்களுக்கு 'அசுர்யா நாம தே' என்பது முதலியவைகளால் அஞ்ஞானிகளினை நிந்தை செய்வதால் ஆத்மாவின் யதார்த்த (உண்மை) நிலை 'ஸ பர்யகாத்' என்பதான இதுவரையிலான மந்திரத்தல் உபதேசிக்கப்பட்டது. அவர்களே இங்கு அதிகாரிகள் (துகுதி உடையவர்கள்) ஆசைப்பட்டவர் அல்ல என்று. அதுபோல ஷ்வேதாஷ்வதரத்தின் மந்திர உபதேசத்தில் 'அத்யாஷ்ரமிப்ய பரமம் பவித்ரம் ப்ரோவாச சம்யக்ருஷிசங்கஜுஷ்டம்' (மேன்மையான ஆசிரமத்தவருக்கு (சன்யாசிகளுக்கு) மேன்மையான தூய்மைப்படுத்தும் (ஆத்மஞானத்தை) நன்றாக கூறினார்கள் நல்ல ரிஷிகளின் கூட்டத்தினால் சேவிக்கப்படுவதானதை) என்பது முதலாக பிரித்து கூறப்பட்டுள்ளது.

ये तु कामिनः कर्मनिष्ठाः कर्म कुर्वन्त एव जिजीविषवः, तेभ्य इदमुच्यते --
எவர் ஒருவர் கர்மம் புரிபவராக கர்மத்தில் நிஷ்டை உடையவராக கர்மம் செய்தே வாழ ஆசைப்படுகின்றாரோ, அவர்களுக்கு இதனை கூறுகின்றது.

अन्धं तमः प्रविशन्ति येऽविद्यामुपासते ।
ततो भूय इव ते तमो य उ विद्यायँरताः ॥ ९ ॥

कथं पुनरेवमवगम्यते, न तु सर्वेषाम् इति?

எவ்வாறு, மீண்டும், இவ்வாறு புரிகின்றது, ஆனால் எல்லோருக்கும் ஆவதில்லை என்று.

उच्यते -- अकामिनः साध्यसाधनभेदोपमर्देन 'यस्मिन्सर्वाणि भूतानि आत्मैवाभूद्विजानतः। तत्र को मोहः कः शोक एकत्वमनुपश्यतः ' इति यत् आत्मैकत्वविज्ञानम्, तत्र केनचित्कर्मणा ज्ञानान्तरेण वा ह्यमूढः समुच्चिचीषति। इह तु समुच्चिचीषया अविद्वदादिनिन्दा क्रियते। तत्र च यस्य येन समुच्चयः संभवति न्यायतः शास्त्रतो वा तदिहोच्यते। तद्वैवं वित्तं देवताविषयं ज्ञानं कर्मसंबन्धित्वेनोपन्यस्तं न परमात्मज्ञानम्, 'विद्यया देवलोकः ' इति पृथक्फलश्रवणात्। तयोर्ज्ञानकर्मणोरिहैकैकानुष्ठाननिन्दा समुच्चिचीषया, न निन्दापरैव एकैकस्य, पृथक्फलश्रवणात् -- 'विद्यया तदारोहन्ति 'विद्यया देवलोकः 'न तत्र दक्षिणा यान्ति 'कर्मणा पितृलोकः ' इति। न हि शास्त्रविहितं किञ्चिदकर्तव्यतामियात्।

கூறுகின்றோம், ஆசையற்றவர்கள் ஆசைப்படவேண்டியது, அடையும் முறை இதனை அழிப்பதால் 'யஸ்மின் ஸர்வாணி பூதாணி ஆட்மைவாபூத்விஜானாத, தத்ர கோ மோஹ க ஷோக எகத்வமனுபश्यत' என்று எப்போழுது ஆத்மாவின் ஒற்றுமையான (பிறிவற்ற) நிலையின் ஞானமானது கூறப்பட்டதோ, அது ஏதாவது கர்மத்தினாலோ ஞானத்திற்க்கு பின்னரோ நிச்சயமாக மூடத்தன்மையல்லாதவர் சமுச்சயம் (சேர்த்தல்) செய்ய ஆசைப்படமாடார்கள். இங்கோ சேர்க்கும் ஆசையோடு அஞ்ஞானி முதலியவரின் நிந்தை செய்யப்படுகின்றது. அங்கும் எது எதனுடன் சேர்க்க இயலுமோ, நியாத்தினாலோ (தர்க்கத்தினாலோ) சாஸ்திரத்தாலோ, அது இங்கு கூறப்படுகின்றது, எது தெய்வத்தின் சொத்தோ, தேவர்களின் சம்பந்தப்பட்டதோ, ஞானம் மற்றும் கர்மம் சம்பந்தமுடையதாக கூறப்பட்டது பரமாத்ம ஞானமல்ல. 'வித்யயா தேவலோக' (வித்யையினால் (உபாசனை) தேவலோகம்) என்று வேறு பலன் கூறப்படாததால். அவையில், ஞானம் மற்றும் கர்மத்தில் இங்கு ஒவ்வொன்றினை அனுஷ்டானம் செய்வதினை நிந்தித்து சமுச்சயத்தில் ஆசைப்பட்டு நிந்திக்கப்பட்டதாக இல்லை, ஒவ்வொன்றிர்க்கும் வேரு பலன் கூறப்பட்டதால். 'வித்யயா ததாரோஹந்தி' (வித்யையினால் அதனில் (பதவியில்) அமருகின்றார்), 'வித்யயா தேவலோக' (வித்யையினால் (உபாசனை) தேவலோகம்) , 'ந தத்ர தக்ஷிணாயந்தி' (அங்கு தக்ஷிண மார்கத்தில் செல்லுவதில்லை), 'கர்மணா பித்ருலோக'

(கர்மத்தினால் பித்ருலோகம்) என்று. தவறும்கூட, சாஸ்திரத்தால் விதிக்கப்பட்ட எதுவும் செய்யப்படாததன்மை அடைவது.

तत्र अन्धं तमः अदर्शनात्मकं तमः प्रविशन्ति। के? ये अविद्याम्, विद्याया अन्या अविद्या कर्मत्यर्थः, कर्मणो विद्याविरोधित्वात्, तामविद्यामग्निहोत्रादिलक्षणामेव केवलाम् उपासते तत्पराः सन्तोऽनुतिष्ठन्तीत्यभिप्रायः। ततः तस्मादन्धात्मकात्तमसः भूय इव बहुतरमेव ते तमः प्रविशन्ति। के? कर्म हित्वा ये उ ये तु विद्यायामेव देवताज्ञाने एव रताः अभिरताः। तत्रावान्तरफलभेदं विद्याकर्मणोः समुच्चयकारणमाह। अन्यथा फलवदफलवतोः संनिहितयोरङ्गाङ्गितया जामितैव स्यादिति।।

அங்கு **அந்தந்தமோ** (குருடாக்கும் இருட்டு) காண இயலாத நிலையாக்கும் (அஞ்ஞானம்) இருட்டு **ப்ரவிஷந்தி** (பிரவேசிக்கின்றனர்). எவர்கள், **யே அவித்யாம்** (எவர் அவித்தையினை) வித்யயிலிருந்து வேருட்பட்டது அவித்தை அதனை, கர்மம் என்று பொருள், கர்மமானது வித்யைக்கு விரோதி (எதிரி) அதனால். அந்த அவித்தையையினை அக்னிஹோதிரம் முதலானாதினை மட்டுமே **உபாலதே** (உபாசிக்கின்றனரோ) அதிலேயே இருப்பவர், அனுஷ்டிக்கின்றனர் என்று அபிப்பிராயம். **தத** (அதனிலும்) அப்படிப்பட்டதான குருடாக்கும் இருட்டினை **பூய இவ** (அதிகமானது போன்று) பயங்கரமானது போன்று **தே தம** (அவர்கள் இருட்டை) அடைகின்றனர். எவர்கள், கர்மத்தை விடுத்து **ய உ** (எவரொருவர்) எவர் நிச்சயம் **வித்யாயாம்** (வித்யையினில்) மட்டுமே, தேவதை குறித்த ஞானத்தில் மட்டுமே **ரதா** (இன்புறுபவர்கள்) ஈடுப்பட்டவர்கள். அங்கு முக்கியமற்றதான பலனில் பிரிவு, வித்யை மற்றும் கர்மத்தின் சமுச்சயத்தின் காரணமாக கூறுகின்றது, இல்லாவிட்டால் பலனுடையது மற்றும் பலனற்றதான நெருங்கியதானது (சம்பந்தப்பட்டது) அங்கம் மற்றும் அங்கி தன்மையினை அடையும் என்று பொருள். --- 9

अन्यदेवाहुर्विद्ययाऽन्यदाहुरविद्यया।

इति शुश्रुम धीराणां ये नस्तद्विचक्षिरे।। 90।।

अन्यत् पृथगेव विद्यया क्रियते फलमिति आहुः वदन्ति, अन्यदाहुरविद्यया कर्मणा क्रियते फलमिति। तथोक्तम् -- 'कर्मणा पितृलोकः, विद्यया देवलोकः' इति। इति

एवं शुश्रुम श्रुतवन्तो वयं धीराणां धीमतां वचनम्। ये आचार्या नः अस्मभ्यं तत् कर्म च ज्ञानं च विचक्षिरे व्याख्यातवन्तः, तेषामयमागमः पारम्पर्यागत इत्यर्थः।।

அன்யத் (வேறானாதாக) வேறுப்பட்டதாக **ஏவ வித்யயா** (ஆகவே வித்யையினால்) செய்யப்படுகின்றது பலன் என்று கூறுவர், சொல்வர். 'வித்யயா தேவலோக' (வித்யையினால் தேவலோகம்), 'வித்யயா ததாரோஹந்தி' (வித்யையினால் அதனில் அமருகின்றனர்) என்று ஷ்ருதியினால். **அன்யதாஹரவித்யயா** (வேறானதாக கூறுவர் அவித்யையினால்) கர்மத்தினால் செய்யப்படுகின்றது. 'கர்மணா பித்ருலோக' கர்மத்தினால் பித்ருலோகம் என்று ஷ்ருதினால். **தேதி** (என்று) இவ்வாறு **ஷஷ்ரும** (கேட்டோம்) கேள்விப்பட்டோம் நாங்கள் **தீரானாம்** (தீரர்களின்) அறிவுடையவர்களின் வாகினை. **யே** (எவர்கள்) ஆச்சாரியர் **நோ** (எங்களுக்கு) எங்கள் எல்லோருக்கும் அந்த கர்மத்தினையும் ஞானத்தினையும் **விசக்ஷிரே** (தெளிவாக கூறினார்கள்) விளக்கினார்கள் அவர்களினுடையது இந்த ஆகமம், பரம்பரையாக வந்தது என்று பொருள். ---
10

विद्यां	चाविद्यां	च	यस्तद्वेदोभयं	सह।
अविद्यया	मृत्युं	तीर्त्वा	विद्ययाऽमृतमश्नुते।।	११।।

यत एवमतः विद्यां च अविद्यां च देवताज्ञानं कर्म चेत्यर्थः। यस्तत् एतदुभयं सह एकेन पुरुषेण अनुष्ठेयं वेद तस्यैवं समुच्चयकारिण एकैकपुरुषार्थसंबन्धः क्रमेण स्यादित्युच्यते।

எதனால் இவ்வாறோ, அதனால், **வித்யயம் சாவித்யயம் ச** (வித்யையினையும் அவித்யையினையும்) தேவதை குறித்த ஞானத்தையும் கர்மத்தினையும் என்று பொருள். **யஸ்தத்** (எவர் அந்த) இந்த **உபயம் ஸஹ** (இரண்டையும் ஒன்றாக) ஒரே மனிதனால் அனுஷ்டிக்கப்படவேண்டியதாக **வேத** (அறிகின்றாரோ) அவருக்கு இப்படி சமுச்சயத்தினை செய்பவருக்கே ஒரே புஷார்த்தமானதுடன் சம்பந்தம் முறையாக ஆகும் என்று கூறப்படுகின்றது.

अविद्यया कर्मणा अग्निहोत्रादिना मृत्युम्, स्वाभाविकं कर्म ज्ञानं च मृत्युशब्दवाच्यम्, तदुभयं तीर्त्वा अतिक्रम्य विद्यया देवताज्ञानेन अमृतं

देवतात्मभावम् अश्नुते प्राप्नोति। तद्ध्यमृतमुच्यते, यद्देवतात्मगमनम्॥

அவித்யயா (அவித்யையினால்) கர்மத்தினால் அக்னிஹோதிரம் முதலியவைகளால் **ம்ருத்யும்** (மரணத்தை) இயல்பானதானது, கர்மம் மற்றும் ஞானம் மரணம் என்ற சொற்பொருளான இரண்டையும் **தீர்த்வா** (கடந்து) தாண்டி **வித்யயா** (வித்யையினால்) தேவதை ஞானத்தால் **அம்ருதம்** (மரணமற்ற நிலை) தேவதையாகும் நிலை **அஷ்னுவே** (அனுபவிக்கின்றனர்) அடைகின்றனர். அதுவே அமிருதம் எனப்படுகின்றது, எது தேவதையாகும் தன்மை அடைதலோ. --- 11

अधुना व्याकृताव्याकृतोपासनयोः समुच्चिचीषया प्रत्येकं निन्दोच्यते --

இப்பொழுது வியாக்ருதம் (வியக்தம், தோற்றமடைந்தது) மற்றும் அவியாக்ருதம் (அவ்யக்தம், தோற்றமடையாதது) உபாசனைகளினை சமுச்சயம் செய்ய ஆசைப்பட்டு அது ஒவ்வொன்றும் நிந்திக்கப்படுகின்றது -

अन्धं तमः प्रविशन्ति येऽसंभूतिमुपासते।

ततो भूय इव ते तमो य उ संभूत्याँ रताः॥ १२॥

अन्धं तमः प्रविशन्ति ये असंभूतिम्, संभवनं संभूतिः सा यस्य कार्यस्य सा संभूतिः तस्या अन्या असंभूतिः प्रकृतिः कारणम् अव्याकृताख्यम्, तामसंभूतिमव्याकृताख्यां प्रकृतिं कारणमविद्यां कामकर्मबीजभूतामदर्शनात्मिकाम् उपासते ये ते तदनुरुपमेवान्धं तमः अदर्शनात्मकं प्रविशन्ति। ततः तस्मादपि भूयो बहुतरमिव तमः ते प्रविशन्ति ये उ संभूत्यां कार्यब्रह्मणि हिरण्यगर्भाख्ये रताः॥

அந்தம் தம் ப்ரவிஷ்யந்தி யே அசம்பூதிம் (குருடாக்கும் இருட்டினை அடைகின்றனர் எவர் அஸம்பூதியினை) உண்டாவது (சம்பவாமவது) சம்பூதி. அது எந்த காரியத்தினுடையதோ அது சம்பூதி, அதனிலிருந்து வேறானது அசம்பூதி, பிரகிருதி, காரணம், அவித்தை, அவ்யாக்ருதம் எனப்படுவது. அந்த அசம்பூதியினை, அவ்யாக்ருதமானதை, பிரகிருதியினை, காரணத்தை, அவித்யையினை, ஆசை மற்றும் கர்மத்தின் விதை போன்றதினை, அஞ்ஞானமானதினை **உபாசதே**

(உபாசிக்கின்றனரோ) எவர், அவர் அதற்க்கு ஏற்றார்ப்போலவே குருடாக்கும் இருளை, பார்வையினை மறைப்பதானதை (அஞ்ஞானம்) பிரவேசிக்கின்றனர். **தத** (அதனினும்) அதனைக்காட்டிலும் **பூயோ** (அதிகமான) பயங்கரமான **இவ தம** (போன்ற இருளை) பிரவேசிக்கின்றனர். **ய உ சம்பூத்யாம்** (எவர் ஒருவர் சம்பூதியில்) காரிய பிரம்மத்தில் ஹிரண்யகர்பமெனப்படுவதில் **ரதா** (ஈடுப்பட்டவரோ). --- 12

अधुना उभयोरुपासनयोः समुच्चयकारणमवयवफलभेदमाह -

இப்பொழுது, இரண்டு உபாசனைகளுக்கும் சமுச்சயத்தின் காரணமான அவயவம் மற்றும் பலனின் பிரிவினை கூருகிறது -

अन्यदेवाहुः संभवादन्धदाहुरसंभवात् ।
इति शुश्रुम धीराणां ये नस्तद्विचचक्षिरे ॥ १३ ॥

अन्यदेव पृथगेव आहुः फलं संभवात् संभूतेः कार्यब्रह्मोपासनात् अणिमाद्यैश्वर्यलक्षणम् आख्यातवन्त इत्यर्थः । तथा च अन्यदाहुरसंभवात् असंभूतेः अव्याकृतात् अव्याकृतोपासनात् यदुक्तम् 'अन्धं तमः प्रविशन्ति' इति, प्रकृतिलय इति च पौराणिकैरुच्यते । इति एवं शुश्रुम धीराणां वचनं ये नस्तद्विचचक्षिरे व्याकृताव्याकृतोपासनफलं व्याख्यातवन्त इत्यर्थः ॥

அன்பதேவ (வேறானதாகவே) வேறுப்பட்டதாகவே **அஹு** (கூறுவர்) பலனை **சம்பவாத்** (சம்பவத்தினால்) சம்பூதியால், காரிய பிரம்ம உபாசனையால் அணிமா முதலிய ஐஷ்வர்யமானது விளக்கினார்கள் (கூறியுள்ளனர்) என்று பொருள். அதுபோல, **அன்பதாஹுரஸம்பவாத்** (வேறானதாக கூறுவர் அசம்பவத்தினால்) அஸம்பூதியினால், அவ்யாகிருத்தினால், அவ்யாகிருத உபாசனையால். எது கூறப்பட்டதோ குருடாக்கும் இருளை பிரவேசிக்கின்றனர் என்று (அந்தம் தம பிரவிஷந்தி என்று) பிரகிருதியில் லயம் என்றும் பௌராணிகர்கள் (புராணக்காரர்கள்) கூறுகின்றனர், **இதி** (என்று) இவ்வாறு **ஷஷ்ரும தீரானாம்** (தீரர்களின்) வசனத்தை **யே நஸ்தத்விசசக்ஷிரே** (எவர்கள் எங்களுக்கு அதனை விளக்கினார்களோ) வியாகிருத மற்றும் அவ்வியாகிருத உபாசனைகளின் பலனை விளக்கினார்கள் என்று பொருள். --- 13

यत एवम्, अतः समुच्चयः संभूत्यसंभूत्युपासनयोर्युक्तः एकैकपुरुषार्थत्वाच्चेत्याह –
எதனால் இவ்வாறோ அதனால் சமுச்சயம் சம்பூதி மற்றும் அசம்பூதி
உபாசனைகளுக்கு சரியே, ஒரே புருஷார்த்தத்தினால் என்று கூறுகின்றது -

संभूतिं च विनाशं च यस्तद्वेदोभयं सह ।
विनाशेन मृत्युं तीर्त्वा संभूत्याऽमृतमश्नुते ॥ १४ ॥

संभूतिं च विनाशं च यस्तद्वेदोभयं सह, विनाशेन, विनाशो धर्मो यस्य कार्यस्य स
तेन धर्मिणा अभेदेनोच्यते विनाशः इति । तेन
तदुपासनेनानैश्वर्यमधर्मकामादिदोषजातं च मृत्युं तीर्त्वा, हिरण्यगर्भोपासनेन
ह्यणिमादिप्राप्तिः फलम्, तेनानैश्वर्यादिमृत्युमतीत्य, असंभूत्या अव्याकृतोपासनया
अमृतं प्रकृतिलयक्षणम् अश्नुते ।

சம்பூதிம் ச வினாஷம் ச யஸ்தத்வேதோபயம் சஹ (சம்பூதிம் மற்றும்
வினாஷம் எவர் அதனை அறிகின்றாரோ, இரண்டையும் ஒன்றாக)
வினாஷம் தர்மம் (தன்மை, இயல்பு) எந்த காரியதின் அது, அதனால்,
தர்மியினோடு பிரிவற்றதாக கூறப்படுகின்றது. வினாஷம் என்று
(வினாஷேன (வினாஷதினால்)) அதனால், அதன் உபாசனையால்
(வழிபாட்டால்) ஐஷ்வர்யமற்ற அதர்மம், ஆசை முதலிய டோஷத்தினால்
உண்டாகும் **ம்ருத்யும் தீர்த்வா** மரணத்தை கடந்து) ஹிரண்யகர்ப
உபாசனையால் அடையப்படும், அணிமா முதலியவை அடைதல், பலன்,
அதனால் ஐஷ்வர்யமற்ற முதலிய மரணத்தை தாண்டி **அஸம்பூத்யா**
(அஸம்பூதியினால்) அவ்யாகிருத உபாசனையால் **அம்ருதம்** (மரணமற்ற
நிலை) பிரகிருதி லயம் என்பதை **அஷ்னுதே** (அடைகின்றார்).

· संभूतिं च विनाशं च · इत्यत्रावर्णलोपेन निर्देशो द्रष्टव्यः,
प्रकृतिलयफलश्रुत्यनुरोधात् ॥

‘சம்பூதிம் ச வினாஷம் ச’ என்பதில் ‘அ’ வர்ணம் (எழுத்து) மறைவதால்
சுட்டிக்காண்பித்தல் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும் பிரகிருதிலய பலன்
கூறப்பட்டதினை ஒப்புக்கொண்டு. --- 14

மானுஷதேவவित्तसाध्यं फलं शास्त्रलक्षणं प्रकृतिलयान्तम्; एतावती संसारगतिः। अतः परं पूर्वोक्तम् आत्मैवाभूद्विजानतः इति सर्वात्मभाव एव सर्वैषणासंन्यासज्ञाननिष्ठाफलम्। एवं द्विप्रकारः प्रवृत्तिनिवृत्तिलक्षणो वेदार्थोऽत्र प्रकाशितः। तत्र प्रवृत्तिलक्षणस्य वेदार्थस्य विधिप्रतिषेधलक्षणस्य कृत्स्नस्य प्रकाशने प्रवर्ग्यान्तं ब्राह्मणमुपयुक्तम्। निवृत्तिलक्षणस्य प्रकाशने अत ऊर्ध्वं बृहदारण्यकम्।

மனுஷ்ய மற்றும் தெய்வ சொத்தினால் அடையப்படுவதான பலன் சாஸ்திரத்தில் கூறப்பட்ட பிரகிருதி லயம் வரையிலானது, இதுவரை சம்சாரதின் செயல்பாடு. அதற்க்கு பின்னர், முன்னர் கூறப்பட்டது ‘ஆத்மைவாபூத் விஜானத்’ என்று. சர்வாத்மபாவமே (எல்லாவற்றிலும் இருப்பது, எல்லாம் தன்னில் இருப்பது) எல்லா ஆசைகளின் சன்யாசத்தால் (உண்டாகும்) ஞானனிஷ்டையின் பலன் இவ்வாறு இரண்டுவகையான பிரவிருத்தி மற்றும் நிவிருத்தி வேதத்தின் பொருளானது இங்கு தெளிவாக்கப்பட்டுள்ளது. அங்கு பிரவிருத்தியான வேதப்பொருளானது விதி (ஆனை) மற்றும் பிரதிஷேதம் (நிராகரணம்) ஆகியது முழுவதினையும் தெளிவாக்க பிரவர்க்யம் வரையில் பிராம்மண (வேதபாகம்) உபயோகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. நிவிருத்தியான வேதத்தின் பொருளானது தெளிவாக்க இனி இதற்க்கு மேல் பிரகதாரண்யகம் உபயோகப்படுகின்றது.

तत्र निषेकादिश्मशानान्तं कर्म कुर्वन् जिजीविषेद्यो विद्यया सहापरब्रह्मविषयया, तदुक्तम् -- विद्यां चाविद्यां च यस्तद्वेदोभयँसह। अविद्यया मृत्युं तीर्त्वा विद्यामृतमश्नुते इति।

அங்கு நிஷேகம் (கர்பாதானம்) முதல் ஸ்மஷானம் (மரணம்) வரையில் கர்மம் செய்து வாழ ஆசைப்படுபவர் எவரோ, வித்யையினால் அபரபிரம்ம விஷயமானதுடன். அது கூறப்பட்டுள்ளது - ‘வித்யாம் ச அவித்யாம் ச யஸ்தத்வேதோபயம் ஸஹ அவித்யயா ம்ருத்யும் தீர்த்வா வித்யயாம்ம்ருதமஷ்ணுதே’ என்று.

तत्र सोऽधिकारी केन मार्गेणामृतत्वमश्नुते इत्युच्यते -- तद्यत्तसत्यमसौ स आदित्यो य एष एतस्मिन्मण्डले पुरुषो यश्चायं दक्षिणेऽक्षन्पुरुषः एतदुभयं सत्यं ब्रह्मोपासीनः यथोक्तकर्मकृच्च यः, सोऽन्तकाले प्राप्ते सत्यात्मानमात्मनः प्राप्तिद्वारं याचते --

அங்கு எந்த வழியாக மரணமற்ற நிலையினை அடைகின்றார் என்று கூறப்படுகின்றது. 'அது எதுவோ, அது சத்யம் (உண்மை) அதுவே சூரியன்', 'எவர் இந்த மண்டலத்தில் (சூரிய) புருஷனோ எவர் இந்த வலது கண்ணில் புருஷரோ இண்த இரண்டும் சத்யம்'. பிரம்மத்தை உபாசனை செய்பவர் கூறப்பட்ட கர்மத்தினை செய்பவரும் எவரோ அவர் கடைசி காலம் வந்த போது ஆத்மாவினால் ஆத்மாவினை அடையும் வழியினை யாஜிக்கின்றார் 'ஹிரண்யமயேன பாத்ரேண' என்று.

ஹிரண்யமயேன	பாத்ரேண	சத்யஸ்யாபிஹிதம்	मुखम्।
तत्त्वं	पूषन्नपावृणु	सत्यधर्माय	दृष्टये॥ १५॥

ஹிரண்யமயேன பாத்ரேண ஹிரண்யமயிவ ஹிரண்யம், ஜ்யோதிர்மயமீத்யேதத், தீன பாத்ரேணேவ அபிதானமூதேன சத்யஸ்ய ஆதீத்யமண்டலஸ்த்யஸ்ய ப்ரஹ்மண: அபிஹிதம் ஆக்சாஹிதம் முக்யம் ட்வாரம்; தத் த்வம் ஹே பூஷந் அபாவூணு அபஸாரய சத்யதர்மாய தவ சத்யஸ்யோபாஸனாத்ஸத்யம் தர்மோ யஸ்ய மம சோஹம் சத்யதர்மா தர்மஸு மஹம்; அதவா, யதாமூதஸ்ய தர்மஸ்யானுஷ்டாத்ரே, ட்ரூஷ்டே தவ சத்யாத்மன உபலக்ஷயே॥

ஹிரண்மயம் (**ஹிரண்மயோ** (தங்கமயமான)) போன்ற தங்கமயம் ஒளிமயமானது என்றாகும். அதனால், **பாத்ரேண** (பாத்திரத்தினால்) போன்ற மூடியினைபோன்றதான **சத்யஸ்ய** (உண்மையின்) மட்டுமே சூரியமண்டலத்திலிருப்பதான பிரம்மத்தின் **அபிஹிதம்** (மூடப்பட்டது) போர்த்தப்பட்டது) **முகம்** (வாய்) வழி. **தத்வம்** (அதனை நீ) ஹே, **பூஷன்னபாவ்ருணு** (பூஷனே, நீக்குவாயாக) அகற்றுவாயாக சத்தியத்தின் உபாசனையால், சத்யம் தர்மம் (தன்மை) எவருடையதோ, என், அப்படிப்பட்ட நான் சத்யதர்மா (**சத்யதர்மாய** (சத்தியதர்மத்திற்காக)) அப்படிப்பட்ட எனக்கு இல்லையேல் எப்படியுள்ளதோவான தர்மத்தினை அனுஷ்டிப்பவனுக்கு **த்ருஷ்டயே** (காண்பதற்கு) உன்னுடைய சத்திய தன்மையினை அடைவதற்கு. --- 15

पूषन्नेकर्षे यम सूर्य प्राजापत्य व्यूह रश्मीन् समूह तेजः।
यत्ते रूपं कल्याणतमं तत्ते पश्यामि योऽसावसौ पुरुषः सोऽहमस्मि॥ १६॥

ஹே பூஷந் ஜகத: பூஷணாத்பூஷா ரவி:। ததா ஁க ஁வ ஁ஷபதி கக்சதீத்யேகர்ஷி: ஹே

एकर्षे। तथा सर्वस्य संयमनाद्यमः हे यम। तथा रश्मीनां प्राणानां रसानां च स्वीकरणात्सूर्यः हे सूर्य। प्रजापतेरपत्यं प्राजापत्यः हे प्राजापत्य। व्यूह विगमय रश्मिन् स्वान्। समूह एकीकुरु उपसंहर तेजः तावकं ज्योतिः।

ஹே **பூஷன்** (பூஷனே) உலகத்தினை போஷிப்பதினால் (சக்தியளிப்பதால்) பூஷன், சூரியன். அதுபோல ஒன்றையாக செல்கிறார், போகிறார் என்று ஏகரிஷி. ஹே **ஏகரிஷே** (ஒருவனாக செல்பவனே) அதுபோல எல்லாவற்றினையும் முறைப்படுத்துவதால் யமன், ஹே **யம** (முறைப்படுத்துபவனே) அதுபோல கிரணங்களின் பிராணங்களின் ரஸங்களினையும் ஏற்பதால் சூரியன், ஹே **ஸர்ய** (சூரியனே) பிரஜாபதியின் மகன் பிராஜாபத்யன், ஹே **பிராஜாபத்ய** (பிராஜாபத்தியனே) **வ்யூஹ** (அகற்றுவாயாக) நீக்கிக்கொள்வாயாக **ரஷ்மீன்** (கிரணங்களை) உன்னுடைய **ஸமுஹ** (சமூகத்தை) ஒன்றாக்கிக்கொள்வாயாக, ஒடுக்கிக்கொள்வாயாக உன்னுடைய **தேஜ** (சூட்டை) தபிக்கும் ஒளிவினை.

यत् ते तव रूपं कल्याणतमम् अत्यन्तशोभनम्, तत् ते तवात्मनः प्रसादात् पश्यामि। किंच, अहं न तु त्वां भृत्यवद्याचे योऽसौ आदित्यमण्डलस्थः असौ व्याहृत्यवयवः पुरुषः पुरुषाकारत्वात्, पूर्णं वानेन प्राणबुद्ध्यात्मना जगत्समस्तमिति पुरुषः; पुरि शयनाद्वा पुरुषः। सोऽहम् अस्मि भवामि।।

யத் தே (எது உன்னுடைய) உன் **ரூபம் கல்யாணதமம்** (மாங்களமயமான ரூபமோ) மிகவும் அழகானது **தத் தே** (அந்த உன்னுடைய) உன், ஆத்மாவின் பிரகாசத்தினால் **பஷ்யாமி** (பார்கின்றேன்). அதுமட்டுமல்ல, நான் உன்னிடத்தில் சேவகனைப்போன்று யாசிக்கவில்லை. **யோ அசௌ** (எவர் இந்த) சூரிய மண்டலத்தில் இருக்கின்றாரோ வியாஹ்ருதி பாகங்களாய் **புருஷ** (மனிதன்) மனிதாகாராமனதால் முழுமையாகவோ இந்த பிராணன், புத்தி ஆகியவைகளால் உலகம் முழுவதும் என்று புருஷன், புரத்தில் உறங்குவதாலோ புருஷன், **லோ அஹமஸ்மி** (அது நானாகின்றேன்) ஆகிறேன். --- 16

वायुरनिलममृतमथेदं भस्मान्तँशरीरम्।

ॐ क्रतो स्मर कृत् स्मर क्रतो स्मर कृत् स्मर॥ १७॥

अथेदानीं मम मरिष्यतो वायुः प्राणः अध्यात्मपरिच्छेदं हित्वा अधिदैवतात्मानं सर्वात्मकम् अनिलम् अमृतं सूत्रात्मानं प्रतिपद्यतामिति वाक्यशेषः। लिङ्गं चेदं

ज्ञानकर्मसंस्कृतमुक्त्रामत्विति द्रष्टव्यम्, मार्ग्याचनसामर्थ्यात्। अथ इदं शरीरमग्नौ
हुतं भस्मान्तं भस्मावशेषं भूयात्।

அடுத்து இனி என், இறப்பவனானவனுக்கு **வாயு** (காற்று) பிராணன் அத்யாத்ம வரையறையானது விடுத்து, அதிதைவதமான நிலையினை சர்வாத்மத்தன்மையினை **அனிலம் அம்ருதம்** (காற்று அமிருதம்(மரணமற்ற)) சூதிராத்ம நிலை அடையட்டுமாக என்று சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். குறியும் ஆகின்றது இது ஞானம் மற்றும் கர்மத்தினால் சம்ஸ்கரிக்கப்பட்டதால் (பக்குவப்படுத்தப்பட்டதால்) மேன்மையடையட்டும் என்று காணவேண்டும், வழியினை யாசிக்கும் நிலையிருப்பதால் **அதேதம் ஷரீரம்** (அடுத்து இந்த உடலானது) நெருப்பினில் இடப்பட்டது **பஸ்மாந்தம்** (சாம்பலாக) ஆகட்டும்.

ओमिति यथोपासनम् औंप्रतीकात्मकत्वात्सत्यात्मकमग्न्याख्यं ब्रह्माभेदेनोच्यते। हे क्रतो संकल्पात्मक स्मर यन्मम स्मर्तव्यं तस्य कालोऽयं प्रत्युपस्थितः, अतः स्मर एतावन्तं कालं भावितं कृतम् अग्ने स्मर यन्मया बाल्यप्रभृत्यनुष्ठितं कर्म तच्च स्मर। क्रतो स्मर कृतं स्मर इति पुनर्वचनमादरार्थम्॥

ஓம் (ஓம்) என்று எப்படிப்பட்ட உபாசனையோ ஓம் என்ற ரூபமுடையதால் சத்தியமானது நெருப்பு எனப்படுவது பிரம்மத்துடன் பிரிவற்றதாக கூறப்படுகிறது. வே **க்ரதோ** (க்ரதுவே (கர்மமே)) சங்கல்பாத்மகமானதே **ஸ்மர** (நினைப்பாயாக) எதனை மனது நினைக்கவேண்டுமோ அதற்க்கான நேரம் இது முந்தோன்றியிருக்கின்றது அதனால் நினைப்பாய். இதுவரையான காலத்தால் பாவனை செய்யப்பட்டது (செய்யப்பட்ட கர்மம்) **கிருதம்** (செய்யப்பட்டது) முன்னர் **ஸ்மர** (நினைப்பாயாக) எது என்னால் சிறுவயது முதல் அனுஷ்டிக்கப்பட்டதோ கர்மம் அதனையும் நினைப்பாய். 'க்ரதோ ஸ்மர க்ருதம் ஸ்மர' என்று மீண்டும் கூறியிருப்பது மரியாதைக்காக. --- 17

पुनरन्येन मन्त्रेण मार्गं याचते –

மீண்டும் வேறு மந்திரத்தால் வழியினை வேண்டுகின்றார் -

अग्ने नय सुपथा राये अस्मान्चिश्वानि देव वयुनानि विद्वान्।
युयोध्यस्मज्जुहुराणमेनो भूयिष्ठां ते नम उक्तिं विधेम॥ १८॥

हे अग्ने नय गमय सुपथा शोभनेन मार्गेण। सुपथेति विशेषणं दक्षिणमार्गनिवृत्त्यर्थम्। निर्विण्णोऽहं दक्षिणेन मार्गेण गतागतलक्षणेन; अतो याचे त्वां पुनः पुनः गमनागमनवर्जितेन शोभनेन पथा नय। राये धनाय, कर्मफलभोगायेत्यर्थः। अस्मान् यथोक्तधर्मफलविशिष्टान् विश्वानि सर्वाणि हे देव वयुनानि कर्माणि, प्रज्ञानानि वा विद्वान् जानन्।

வே **அக்னே நய** (அக்னியே அழைத்துசெல்வாயாக) கொண்டுசெல்வாயாக **ஸுபதா** (நல்ல வழியில்) அழகான வழியினில் நன்றான வழி என்று குறிப்பானது தக்ஷிணமார்கத்தினை நீக்குவதர்காக. வெறுத்துப்போனேன் நான் (கலைத்துபோனேன்) தக்ஷிண மார்கத்தினால், போக்கு வரவுமுடையதானதால். அதனால் வேண்டுகிறேன் உன்னிடம் மீண்டும் மீண்டும் செல்லுதல் வருதல் அற்றதான அழகான வழியில் அழைத்து செல்வாயாக. **ராயே** (சொத்திற்க்காக) பணத்திற்க்காக கர்ம பலனின் அனுபவத்திற்க்காக என்று பொருள். **அஸ்மான** (இதனிலிருந்து) கூறப்பட்ட தன்மபலன் கூடியதான **விஷ்வானி** (முழுவதுமான) எல்லாமும். வே **தேவ வயுனானி** (தெய்வமே நல்ல செயல்கள்) கர்மங்களோ ஞானமோ **வித்வான்** (ஞானமுடையவரே) தெரிந்தவரே.

किंच, युयोधि वियोजय विनाशय अस्मत् अस्मत्तः जुहुराणं कुटिलं वञ्चनात्मकम् एनः पापम्। ततो वयं विशुद्धाः सन्तः इष्टं प्राप्स्याम इत्यभिप्रायः। किंतु वयमिदानीं ते न शक्नुमः परिचर्यां कर्तुम्; भूयिष्ठां बहुतरां ते तुभ्यं नमउक्तिं नमस्कारवचनं विधेम नमस्कारेण परिचरेम इत्यर्थः॥

அதுமட்டுமல்ல, **யுயோதி** (அழிப்பாயாக) நீக்குவாயாக அழிப்பாயாக **அஸ்மத்** (எங்களுடைய) எங்களிடமிருந்து **ஜுஹராணம்** (கீழ்தரமான) குருக்குவழியான வஞ்சனையான **ஏன** (பாவம்) பாவத்தினை. அதன்பின்னர் நாங்கள் தூய்மையானவர்களாக இருப்பவராக விரும்பியதினை அடைவோம் என்று அபிப்பிராயம். ஆனால் நாங்கள் இப்பொழுது உனக்கு செய்ய இயலாது சேவயினை செய்வதற்க்கு. **பூயிஷ்டாம்** (பலமுறை) பலவகையாக **தே** (உனக்கு) உங்களுக்கு **நம உக்திம்** (வணக்கம் என்ற சொல்லினை) நமஸ்கார வசனத்தை **விதேம** (செய்கிறோம்) நமஸ்காரத்தினால் சேவிக்கின்றோம் என்று பொருள்.

‘அவித்யயா மृत்யு தீர்த்வா வித்யயா அம்ருதம் அஷ்னுதே’
 ‘இதி ஶ்ருத்வா கேசித்ச்ஷயம் குர்வந்தி | அதஸ்தந்நிர்ஶாரணா ச்ஷேபதோ விசாரணா
 கரிஷ்யாம: |

‘அவித்யயா ம்ருத்யும் தீர்த்வா வித்யயா அம்ருதம் அஷ்னுதே’
 (அவித்யையினால் மரணத்தை கடந்து வித்யயினால் மரணமற்ற நிலையினை
 அடைகின்றனர்), ‘வினாஷேன ம்ருத்யும் தீர்த்வா அஸம்பூத்யா அம்ருதம்
 அஷ்னுதே’ (காரிய பிரம்மத்தினால் மரணத்தை கடந்து அவ்யக்த்தால்
 மரணமற்ற நிலையினை அடைகின்றனர்) என்று கேட்டுவிட்டு யாரோ
 சந்தேகம் செய்கின்றனர். அதனால் அதனை நிராகரிக்க சுருக்கமாக
 விசாரத்தினை செய்வோம்.

तत्र तावत्किंनिमित्तः संशय इति, उच्यते ।

அங்கு இப்பொழுது என்ன காரணத்தால் சந்தேகம் என்று கூறப்படுகிறது.

विद्याशब्देन मुख्या परमात्मविद्यैव कस्मान्न गृह्यते, अमृतत्वं च?

வித்யா என்ற சொல்லினால் முக்கியமான பரமாத்மாவினை குறித்த
 வித்யையே எதனால் ஏற்க்கப்படுவதில்லை, மரணமற்ற நிலையும.

ननूक्तायाः परमात्मविद्यायाः कर्मणश्च विरोधात्समुच्चयानुपपत्तिः ।

ஆனால் கூறப்பட்ட பரமாத்ம வித்யாவானது கர்மத்துடன்
 விரோதமுடையதால் சமுச்சயமானது ஏற்புடையதாகாது.

सत्यम् । विरोधस्तु नावगम्यते, विरोधाविरोधयोः शास्त्रप्रमाणकत्वात्; यथा
 अविद्यानुष्ठानं विद्योपासनं च शास्त्रप्रमाणकम्, तथा तद्विरोधाविरोधावपि । यथा च
 ‘ न हिंस्यात्सर्वा भूतानि ’ इति शास्त्रादवगतं पुनः शास्त्रेणैव बाध्यते ‘ अध्वरे पशुं
 हिंस्यात् ’ इति, एवं विद्याविद्ययोरपि स्यात्; विद्याकर्मणोश्च समुच्चयः ।

உண்மை, விரோதமோ தெரியவில்லை. விரோதத்திலும் விரோதமற்றதிலும்
 சாஸ்திரமே பிரமாணமாவதால். எவ்வாறு, அவித்யா அனுஷ்டானமும் வித்யா
 உபாசனையும் சாஸ்திரத்தால் பிரமாணமாகிறதோ அதுபோல அதன்
 விரோதமும் விரோதமற்ற தன்மையும். அதுபோல, ‘ந ஹிம்ஸ்யாத் சர்வா
 பூதாணி’ (துன்புறுத்தக்கூடாது எந்த உயிரினத்தையும்) என்று
 சாஸ்திரத்தினால் அறியப்பட்டது மீண்டும் சாஸ்திரத்தினாலேயே

நிராகரிக்கப்படுகின்றதோ, 'அத்வரே பஷு ஹிம்ஸ்யாத்' (யாகத்தில் பசுவினை கொல்லவும்) என்று. அதுபோல வித்யா மற்றும் அவித்யையும் ஆகட்டும். வித்யா மற்றும் கர்மத்தின் சமுச்சயமும்.

न; ' दूरमेते विपरीते विषूची अविद्या या च विद्येति ज्ञाता ' इति श्रुतेः।

தவறு, 'தூரமேதே விபரீதே விஷூசி அவித்யா யா ச வித்யா' (தொலைவான விபரீதமான (விரோதமான) வழிகள் அவித்யை மற்றும் வித்யைக்கு) என்று ஷ்ருதி.

· विद्यां चाविद्यां च ' इति वचनादविरोध इति चेत्,

'வித்யாம் ச அவித்யாம் ச' (வித்யையும் அவித்யையும்) என்ற வசனத்தினால் விரோதமற்ற நிலை என்றால்.

न; हेतुस्वरूपफलविरोधात्।

தவறு, காரணம், சுவரூபம் மற்றும் பலனில் விரோதமுள்ளதால்.

विद्याविद्याविरोधाविरोधयोर्विकल्पासंभवात् समुच्चयविधानादविरोध एवेति चेत्,

வித்யா மற்றும் அவித்யா, விரோதம் மற்றும் அவிரோதத்திற்க்கு விகல்பமானது (ஏதாவது ஒன்று மட்டும் என்று) இயலாததால் சமுச்சயத்தினை விதிப்பதால் விரோதமற்ற நிலையே என்றால்.

न; सहसंभवानुपपत्तेः। क्रमेणैकाश्रये स्यातां विद्याविद्ये इति चेत्,

தவறு, ஒரே நேரத்தில் இருத்தல் இயலாததால். முறையாக ஒரே இடத்தில் இருக்கக்கூடாது, வித்யை மற்றும் அவித்யையானது என்றால்.

न; विद्योत्पत्तौ तदाश्रयेऽविद्यानुपपत्तेः; न हि अग्निरुष्णः प्रकाशश्च इति विज्ञानोत्पत्तौ यस्मिन्नाश्रये तदुत्पन्नम्, तस्मिन्नेवाश्रये शीतोऽग्निरप्रकाशो वा इत्यविद्याया उत्पत्तिः। नापि संशयः अज्ञानं वा, ' यस्मिन्सर्वाणि भूतानि आत्मैवाभूद्विजानतः। तत्र को मोहः कः शोक एकत्वमनुपश्यतः ' इति शोकमोहाद्यसंभवश्रुतेः। अविद्यासंभवात्तदुपादानस्य कर्मणोऽप्यनुपपत्तिमवोचाम।

தவறு, வித்யையானது தோன்றினால் அவித்யையானது அடங்குவதால் அப்பொழுது அந்த இடத்தில் (ஆஷ்ரயத்தில்) அவித்யை இயலாததால். அப்படியாவதில்லை, நெருப்பு சூடானது பிரகாசமுடையதும் என்று

அறிவானது தோன்றிய பின்னர் எந்த இடத்தில் அது தோன்றியதோ அதே இடத்திலேயே குளிர்மையானது நெருப்பு, பிரகாசமற்றதும் என்று அவித்யையின் உற்பத்தியானதுமோ சந்தேகமோ அறியாமையே. 'யஸ்மின் சர்வாணி பூதான்யாத்மைவாபூத் விஜானத, தத்ர கோ மோஹ க ஷோக ஏகத்வமனுபஷ்யத' (எப்பொழுது எல்ல ஜீவனும் ஆத்மாவாகவே ஆகியது என்று அறிந்தாரோ அங்கு என்ன மயக்கம், என்ன துயரம், ஒற்றுமையினை பார்ப்பவருக்கு) என்று மயக்கம், துயரம் முதலியவை இயலாததை குறிக்கும் ஷ்ருதி. அவித்யை இயலாததால் அதன் மூலமான கர்மமும்கூட இயலாதது என்று கூறினோம்.

‘ அமृतமश्नुते ’ इत्यापेक्षिकममृतम्; विद्याशब्देन परमात्मविद्याग्रहणे ‘ हिरण्मयेन ’ इत्यादिना द्वारमार्ग्याचनमनुपपन्नं स्यात्। तस्मात् यथाव्याख्यात एव मन्त्राणामर्थ इत्युपरम्यते।।

‘அம்ருதம் அஷ்னுதே’ (மரணமற்ற நிலையினை அடைகிறார்) என்று அபேக்ஷமான (சார்ந்ததான) அமரத்தன்மை வித்யா சொல்லினால் பரமாத்ம வித்யயானது ஏற்க்கப்பட்டால் ‘ஹிரண்மயேன’ (தங்கமயமான) என்பது முதலியவையால் வழியினை வேண்டுவதானது ஏற்படையாதாகாதுபோகும். அதனால் உபாசனையோடு சமுச்சயமானது பரமாத்ம விஞ்ஞானத்தோடு இல்லை என்று எவ்வாறு எங்களால் விளக்கப்பட்டதானதே மந்திரங்களின் பொருள் என்று முடிக்கிறோம். --- 18

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यस्य श्रीगोविन्दभगवत्पूज्यपादशिष्यस्य श्रीमच्छंकरभगवतः कृतौ ईशावास्योपनिषद्भाष्यम् संपूर्णम्।।

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜாகாச்சாரியரான ஸ்ரீ கோவிந்த பகவத்பூஜ்யபாதரின் சிஷ்யரான ஸ்ரீமத் சங்கர பகவத்பாதரின் ஈஷாவஸ்ய உபனிஷத் பாஷ்யம் முடிவுற்றது.